

JAGTMAGASINET

TROFÆ

Nr. 3, juni 2017

MEDLEMSBLAD FOR NORDISK SAFARI KLUB

Den legendariske VX - 6 serie har fået en fantastisk lillebror, der giver suveræn værdi for pengene:

- 5 x zoom
- Fuldt HD linsesystem
- Twilight Max Light Management System, der giver overlegen lystransmission, kontrast og farvegengivelse uanset vejrforhold og tid på døgnet.
- Guard – ion hydrofobisk coating på yderste linsesider der afviser regn, dug, støv og selv fingeraftryk.
- Zero Lock (ZL – 2) ballistik tårn på alle modeller (undtagen trykjagtskikkert) individuelt fremstillet til dig – din riffel og ammunition – 100% nøjagtig.
- Kæmpe synsfelt
- Fiberoptisk belyst rødpoint med motion sensor teknologi (MST) der slukker lyset efter 5 min. ubevægelighed og tænder igen ved berøring, på alle modeller.

VX-5HD

Endnu en høj kvalitetsserie fra verdens største sigtekikkertproducent

VX-5HD 1 - 5 x 24:

Kompakt drivjagtskikkert med forstørrelses spænd på 1,0 - 5X
Imponerende synsfelt på 38,2 meter (1,0X)
Lang øjenafstand(97mm)
Kompakt størrelse 28,5 cm
Vægt kun 371gr.

VX-5HD 2 - 10 x 42 CDS ZL - 2

Let og elegant kikkert i allround forstørrelsen 2,0 - 10,0 X
Stort synsfelt
ZL - 2 Ballistik tårn inkluderet i prisen
Længde kun 31,7 cm
Vægt kun 465gr.

VX-5HD 3 - 15 x 56 CDS ZL - 2

Ekstremt lysstærkt kikkert i toprelevant forstørrelses spænd fra kort til meget langt hold
ZL - 2 Ballistik tårn inkluderet i prisen
Længde kun 34,3 cm
Vægt kun 632gr.
Du får ikke så høje ydelser i så kompakt pakke noget andet sted.

HG Agencies Tlf. 20 15 97 34 henviser til nærmeste forhandler.

INDHOLD

ARTIKLER I DETTE NUMMER

- 6 **Burkina Faso**
- West African Savanna Buffalo
- 20 **Min spanske bukkejagt**
- På jagt i Aragón-provinsen
- 30 **Bukkejagt**
- I det skotske højland
- 38 **Nordisk Safari Klub**
- Målsætningen
- 47 **Irlands brogede mangfoldighed**
- Den grønne hjorte-ø
- 54 **Med børn på jagt**
- Fuglejagt i USA
- 62 **Grejtest**
- Vorn rygsække
- 70 **Vores afrikanske drøm**
- På farmjagt i Sydafrika

FAST I TROFÆ

- 5 Leder
- 28 Udsyn
- 44 Jagtrapporter
- 78 Trofæopmåling
- 80 Klubnyt

Vind en antilopejagt i Sydafrika

- læs om NSK's hvervekampagne på side 18

“Lunchtime Serengeti”

First Class Trophy's mission er at levere smukke trofæmonteringer til stolte jægere i hele verden. Det er vi lykkedes så godt med, at vi er vokset til både Danmarks og Europas absolut største zoologiske konservator. Og med indleveringsted på både Sjælland og i Jylland er der aldrig ret langt for de danske jægere til en First Class Trophy konservator.

Mange års erfaring - høj kvalitet: Vi bruger mange timer på værkstedet og nyder at fremstille det flotteste og mest livagtige præparat til dig.

Vi elsker udfordringer, og har du et helt specielt ønske til en “historie” eller udtryk i dit trofærum, vil det glæde os at levere et “skræddersyet” stykke arbejde i højeste kvalitet.

Stor kapacitet – kort leveringstid m. “Track & Trace”:

Med mere end 20 konservatorer har vi den kapacitet, der skal til for at kunne færdiggøre dit jagttrofæ inden for rimelig leveringstid. Og med vores unikke web-baserede “Track & Trace” system får du som kunde adgang til vores Ordre- og Produktionsportal.

Lave priser: Vi køber stort ind af materialer til produktionen.

Vores besparelser på bl.a. storindkøb betyder, at vi kan tilbyde attraktive priser.

Kontakt os for uforpligtende tilbud.

Læs flere anbefalinger fra vores kunder på hjemmesiden.

FIRST CLASS TROPHY

AARHUS

Zoologisk konservator

Randersvej 397

DK-8380 Trige

Tel: 70 200 850

aarhus@firstclasstrophy.com

FIRST CLASS TROPHY

COPENHAGEN

Autoriseret zoologisk konservator Brian Filipesen

Ledøjevej 30, Risby

DK-2620 Albertslund

Tel: 22 30 40 62

copenhagen@firstclasstrophy.com

Trofæmontering i 1. classes kvalitet – til priser du har drømt om

www.firstclasstrophy.dk

Eksklusion af Tim Wermuth

SOM VI SKREV OM i det tidligere nummer af TROFÆ har Tim Wermuth trukket sig fra bestyrelsen i Nordisk Safari Klub.

Bestyrelsen er efterfølgende blevet bekendt med, at der blev etableret kontakt mellem Tim Wermuth og Odense Congress Center, umiddelbart efter han trak sig fra bestyrelsen, og at dette har resulteret i, at Tim Wermuth nu skal udføre den hjælpefunktion, som NSK har haft i mange år i forbindelse med den store udstilling, Jagt og Outdoor, som næste gang løber af stablen i marts 2018.

Det er dybt skuffende at erfare, at Tim Wermuth er gået bag ryggen på NSK og har formået at overtale Odense Congress Center til at indgå i et samarbejde som på det grundlag har fravalgt NSK som samarbejdspartner i forbindelse med næste messe.

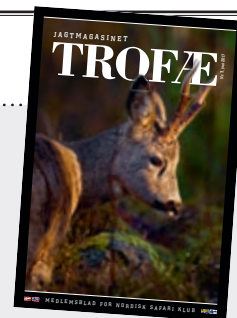
Bestyrelsen finder i den henseende Tim Wermuths adfærd dybt illoyal overfor NSK.

Herudover er bestyrelsen efterfølgende blevet bekendt med, at Tim Wermuth, medens han har været i bestyrelsen for NSK, har udleveret stærkt fortroligt og personligt materiale til tredjemand – materiale han er blevet bekendt med i sin egenskab af bestyrelsesmedlem. Dette er efter bestyrelsens opfattelse i strid med gældende lovgivning og dermed kritisabelt og uforeneligt med det at bestride en bestyrelsespost på professionel og værdig vis.

På baggrund af ovenstående har bestyrelsen i henhold til foreningens vedtægter besluttet at ekskludere Tim Wermuth som medlem af Nordisk Safari Klub.

Det overvejes at iværksætte retslige skridt mod Tim Wermuth, idet hans optræden og dispositioner efter bestyrelsens opfattelse er af en sådan karakter, at der kan være grundlag for at indlede søgsmål mod ham. ★

Christian Jensen

Jagtmagasinet Trofæ

24. årgang · Nr. 3 · 2017

ISSN-0908-3952

Forsidefoto: Råbuk, Shutterstock

Udgivelser / utgivelser / utgåvor i 2017

Medio februar, april, juni,
august, oktober og december.

Deadlines

Redaktionelt stof: 5 uger før ud-
givelsen. Indlevering af annonce-
materiale 3 uger før udgivelsen.

Annonceordrer: 4 uger før udgi-
velsen.

Ansvarshavende redaktør

Rune Fich Weischer

Jenslevgade 7 · Jenslev

DK-4070 Kirke Hyllinge

Tlf. +45 50 59 51 14

E-mail:

rw@nordisksafariklub.com

Annoncering / annoncering i Trofæ

Laila Holmgaard

Nakke Kirkevej 16

DK-4581 Rørvig

Tlf. +45 70 22 70 92

E-mail:

info@nordisksafariklub.com

Annoncering / annoncering på www.nordisksafariklub.com

Dan Saugstrup

Ellegårdsvænge 7

DK-2820 Gentofte

Tlf. +45 20 73 35 33

E-mail: dan@saugstrup.net

Lay-out

ProGrafisk ApS

Cikorievej 22 A

DK-5220 Odense SØ

Tlf. +45 63 38 39 40

E-mail: michael@prografisk.dk

Bøfler i Burkina Faso

AF MOGENS NØRUP-HANSEN

*Francois, min PH, nåede lige at sige »take him!«, før skud-
det drøede, bøflen tegnede, snurrede rundt og løb skråt
væk fra mig. Jeg repeterede, svingede på den, trykkede af
endnu en gang og så den tumle i jorden 40 meter fra os.*

MEN DENNE HISTORIE BEGYNDTE faktisk et helt andet sted. I foråret 2016 modtog jeg en mail fra min gode jagtkammerat Michael Iuel, som sagde, at vi skulle en tur til Burkina Faso. Han havde fået en anbefaling fra en fælles jagtkammerat, som havde hørt noget om en franskmand, der vistnok arrangerede nogle jagter i Burkina Faso, altså ikke helt første håndskendskab ...

Jeg spurgte, hvor vi kunne søge nærmere oplysninger om den pågældende outfitter, hjemmeside eller andet, og svaret var, at han alene reklamerede på Facebook, han havde ikke engang en hjemmeside, og at han i øvrigt selv lejede sig ind på det pågældende sted. Altså ikke specielt driftssikkert og slet ikke, hvis man skulle starte med at sende flere 1.000 euro afsted til ham for at bestille og reservere en jagt.

Michael og jeg har været på jagt sammen flere gange i Afrika og er begge meget begejstrede for kontinentet. Vi har været i Zimbabwe og Sydafrika, men Burkina Faso? Jeg blev nødt til at slå det op. Et vestafrikansk land, som lig-

”

Næste morgen havde vi en laaaang køretur på ca. syv timer for at tilbagelægge 300 km ...

ger omkranset af Mali mod nord, Niger mod øst og Benin, Togo, Ghana og Elfenbenskysten mod syd. Landet har været en tidligere fransk koloni, og bortset fra de lokale afrikanske dialekter er fransk hovedsproget. Landet har en befolkning på 16 millioner indbyggere, og den nordlige del af landet er Sahara! Nå, det lød jo fint! Jeg spurgte, om det ikke var dér, Boko Haram huserer? Svaret var, at det skulle jeg ikke tænke på, for kronprinsessen havde lige været der, og så kunne vi vel også!

Fra arrangøren FG Safaris modtog vi et kontraktudkast, som på mange måder var fornuftigt. Prisen var 10.970 euro for en otte dages safari inklusive fem vildtarter: Western Savanna Buffalo, Western Roan, Nagor Reedbuck, Harnessed Bushbuck og Oribi. Der var mulighed for at ændre en af antilopperne til en Western Kob, hvilket vi begge gjorde. Med andre ord var det specialtrofæer i forhold til, hvad vi var vant til fra det sydlige Afrika. Herudover tilvalgte jeg yderligere en bøffel, fordi jeg simpelt hen har en svaghed for disse store, vidunderlige drøvtyggere.

Onsdag den 18. januar kl. 03.30 hentede Michael mig, og vi satte kurs mod Billund. Indtjekning af riflerne gik smertefrit, og snart var vi i Paris, hvor vi skulle vente i alt for mange timer, men fordrev tiden med snak og en god frokost. Efter seks timers flyvning ankom vi om aftenen til hovedstaden Ouagadougou (det hedder den altså!), blev afhentet i lufthavnen og kørt til et nærliggende hotel. Næste morgen havde vi en laaaang køretur på ca. syv timer for at tilbagelægge 300 km, så det giver et indtryk af vejenes beskaffenhed. Vi punkterede da også på turen.

**... hvor der 40 m væk stod tre
bøffeltyre og gloede på os.**

Vi ankom til campen om eftermiddagen og fik anvist hvert vores værelse, som var pænt og ordentligt uden luksuriøse tilsnigelser. Vi besigtigede straks de trofæer, der

hang i lejren, bare for at få en fornemmelse af trofæernes art og størrelse, når vi nu snart skulle se dem i real life. Samme eftermiddag testskød vi riflerne, og det gik fint. Vi havde hver medbragt en riffel i kaliber 375 H&H. Jeg skød med 350 grains Barnes X-kugler, og Michael skød med 300 grains Trophy Bonded. Bagefter tog vi på en game drive for at se terrænet. Det var overvejende fladt, dog med enkelte bjerge hist og her. Omkring flodlejerne var der ofte store træer, men ellers tyndt bevokset græssavanne med løvtræ-

er på to-tre meter. Der var faldet en del regn, så det mæ-
rehalmsagtige, stride græs var visse steder hoftehøjt. Luf-
ten var meget tør, og jeg mærkede ofte en let knasen af fint
sand mellem tænderne.

Inden længe så vi en flok roan-antiloper, som vi stude-
rede ganske nøje. Pludselig sagde vores tracker Adama, at
vi skulle se til den anden side, hvor der 40 m væk stod
tre bøffeltyre og gloede på os. Det var gamle tyre, abso-
lut skudbare, og en enkelt var flot rødlig i farven. De stak

af, men Michael og hans PH, Jean Charles, sprang af bilen
og påbegyndte en pürsch. Efter en halv time kom de tilba-
ge uden at have fået kontakt til dem igen, hvilket Michael
var synligt lettet over. Ellers var det nok også gået for nemt
og hurtigt.

Næste morgen ringede uret (telefonen) kl. 05.00, vi spiste
en let fransk morgenmad bestående af flutes og kaffe og
kørte ud af campen kl. 06.00, hvor himlen var ved at lys-

ne. Vi havde jakker på, for det var koldt, men kl. 8 kunne vi smide kludene, kl. 9 var det varmt som i en varmlufts-ovn, og ved middagstid nåede vi de 40 grader – i januar! Senere på sæsonen bliver det endnu varmere. Vi blev kørt i Land Cruisere eller Land Rovere, gamle, men velholdte. Hver bil havde en chauffør, tre-fire trackere og en PH. Jeg jagede med Francois, som havde arrangeret jagten for os, og Michael jagede med Jean Charles. Begge franskmænd, som talte nogenlunde godt engelsk.

Mange, som har jaget i Afrika, kender sikkert den nærmest berusende lykkefølelse og forventningens glæde, som kan bemægtige sig en, når man sidder øverst på Cruiseren og kører ud af campen den første morgen – og det var lige præcis sådan, jeg følte det. Hvor havde jeg glædet mig! Nu var vi her, og nu var vi i gang. Vi så meget hurtigt små flokke af defassa Waterbuck, Lichtenstein Hartebeest og Western Kob. De stod og skuttede sig i morgenkulden og var tilpas uvillige til at flytte sig, så vi havde god tid til at se nærmere på dem. Flere steder så vi spor af bøffel-flokke, som havde krydset vejen, men i vores jagtom-

”

Derfor tilbød man ham ansættelse som tracker, og derved opnåede man ikke alene, at man slap af med den værste krybskytte, man fik også en gudsbenådet tracker.

råde Konkombouri blev der ikke drevet jagt på bøfler og roan i flokke, hvor der gik køer og kalve. Kun enlige tyre eller tyre i flok blev jaget. Det bevirkede, at flokkelne med køer og kalve var meget rolige og derfor nemme at iagttage.

Vi havde ikke kørt længe, før vi ved et vandhul fandt to store spor efter bøffeltyre, som vi begyndte at tracke. Jeg har efterhånden oplevet mange dygtige trackere, men jeg blev vildt imponeret over dem, som jeg var på jagt med her. Vores headtracker Adama var næsten overnaturlig. Jeg tror, han imiterede det dyr, han fulgte, så han både tænkte og opførte sig som det. Hans historie var ret morsom. Han kom fra den nærmeste landsby og havde i mange år været den største krybskytte i området. Trods mange forsøg var det aldrig lykkedes at fange ham i hans ugeringer. Han undslap altid. Derfor tilbød man ham ansættelse som tracker, og derved opnåede man ikke alene, at man slap af med den værste krybskytte, man fik også en gudsbenådet tracker. Det var uforståeligt for mig, hvad han og hans folk kunne se, og hvad de udledte af det, de så. Til sammenligning var jeg stærebblind, og længe troede jeg simpelt hen ikke på dem, indtil vi efter fem timer kom i kontakt med dyrene, hvis spor vi havde fulgt lige så længe. Da var jeg i øvrigt ved at være godt mør. Jeg følte det, som om varmlufts-ovnen kørte for fuld omdrejning med ekstra grill-pro-

gram tændt i form af den brændende sol, og jeg var endnu uvant med at gå langt i så høj varme. Lige netop på dette kritiske tidspunkt fik vi en sms fra det andet jagthold, som sagde, at Michael netop havde nedlagt sin bøffel. Se, det virkede voldsomt motiverende, og vi fortsatte straks.

På et tidspunkt mistede vi dog sporet og var ved at give op, men fandt så et leje, hvor bøflerne havde ligget, og kort tid derefter også lun, frisk gødning. Nu var alle på mærkerne, og vi gik meget forsigtigt fremad. Klokken var nu blevet to om eftermiddagen, og vi vidste, at bøflerne ville søge i skygge under større træer. Pludseligt pegede Adama på et træ ca. 100 meter borte, og vi kunne alle se ryglinjen fra et stort dyr. Den lå skråt med hovedet væk fra os, og vi

”

**Den havde løbet 20 meter
med to kugler i brystkassen.**

gik venstre om for at komme i en position, hvor vi kunne vurdere hornene. Vi kom ind på ca. 30 meter, før Francois afgjorde, at det var en gammel tyr, og at hornene var ok, men ikke kæmpestore.

Fra en kyndig dansk storvildtjæger havde vi fået at vide, at det vigtigste med West African Savanna Buffalo er alder og ikke hornets størrelse. Jeg var derfor helt indstillet på,

at den her skulle blive min, og jeg syntes også, at jeg havde slidt tilpas meget for den. Francois satte skydestokken op, og jeg fandt bøflen i trådkorset. Den havde nu rejst sig op og stod skråt med fronten til og gloede på os. Så snart kommandoen »take him!« lød, lod jeg kuglen gå – og så er vi tilbage ved indledningen til denne historie. Som sagt repeterede jeg og skød igen på den løbende bøffel, hvorefter den tumlede i jorden. Den lå ca. 40 meter væk, og vi nærmede os den bagfra, og jeg stak den yderligere en Barnes i ryggen, som ville gå i lunge- og hjerteregionen. Det var ikke nødvendigt, for bøflen var allerede stendød. Den havde løbet 20 meter med to kugler i brystkassen.

Så begyndte festen. Efter der var taget behørigt med fo-

tos, afmonterede vi sæderne i cruiseren, satte bøflen på »højkant«, og ved hjælp af manpower og en stor kæp lykkedes det os at få den om bord i bilen. Disse bøfler er noget mindre end Cape Buffalo og vejer 5-600 kg, men dødvægt er dødvægt og stadig besværligt at håndtere. Klokken var nu 15.30. Vi havde gået i seks-syv timer i stegende hede over en afstand på ca. 15 km. Det var den første dag, og jeg var endnu uvant med forholdene og var faktisk blevet lidt småtræt. På vej hjem mod campen var stemningen høj, vi spillede negermusik, drak øl og talte i munden på hinanden og syntes, det hele var fantastisk.

Hjemme i campen var der fest og farver. Vi læssede bøflen af, beundrede Michaels bøffel og sagde *iiiiih* og *åååhhh* tilpas mange gange til, at vi selv troede på, at vi var nogle mægtige karle. Den aften gik vi ikke tidligt i seng.

Rutinen var op kl. 05.00, morgenmad, afsted kl. 06.00, jage til kl. ca. 14.00 og så hjem til frokost. Herefter en middagslur, så ud igen kl. 16.00 og ankomst til campen igen, når det var blevet mørkt. En herlig og enkel måde at leve på.

Næste morgen blev vi enige om at tage den lidt mere med ro, hvilket passede mig mere end godt, for jeg var blevet noget øm og stiv i kadaveret. Trods alt var jeg jo en halvgammel kontormand i ukendt farvand. Vi kørte ud og så masser af waterbuck, kob, hartebeest, oribi, duiker, redbuck, enkelte flokke af hun-roan med kalve og flokke af bøffelkøer med kalve, som vi morede os med at pürsche os ind på. Sidst på dagen så vi en god oribi, som vi pürschede. Den fornemmede os, men vidste ikke præcis, hvor vi var, og stod derfor og sikrede i noget højt græs. Jeg kunne kun se hoved og hals og syntes, det var for lidt at skyde på med en .375 H&H på ca. 100 meters afstand. Pludselig trådte den et skridt frem, så jeg kunne se den forreste del af kroppen. Jeg lod kuglen gå, og oribi'en faldt død om med en god hjertekugle. På vejen hjem skød vi perlehøns og frankoliner med en .22. De var et velkomment bidrag til køkkenet, hvor maden overvejende bestod af det vildt, som vi nedlagde.

På tredjedagen var jeg fuldt restitueret og klar til nye udfordringer. Omkring kl. otte om morgenen fandt vi spor af bøffeltyre ved et vandhul. Der var igen to spor, og vi

smed alt overflødig tøj, tog riflen på nakken og begyndte at tracke dem. Det var på mange måder som dag et. Vi fulgte sporet, tabte det, fandt det igen, tabte det, fandt det igen osv., og jeg havde fortsat vanskeligt ved at forstå, end-sige tro på, at det hele tiden var de samme to spor, vi fulgte. På et tidspunkt var de gået over et bjerg, hvor vi endnu en gang mistede sporet, og vi overvejede seriøst at køre hjem. Adama syntes lige, vi skulle kigge over på den anden side af bjerget – og vupti, der var sporene igen. Klokken var nu blevet tre om eftermiddagen, og det overskud, jeg havde følt om morgenen, var ligesom forsvundet igen.

Pludselig kom der et stemningsskift trackerne imellem. De fornemmede, at vi var ved at være tæt på, og de blev markant mere agtpågivende og opmærksomme. Kort efter pegede de frem mod en lille høj med store træer ca. 80 meter foran os, og vi kunne da skimte ryglinjen af en bøffel, der lå ned og sov. Så pegede de pludselig på et andet træ, meget tættere på os. Også dér lå der endnu en bøffeltyr, delvist skjult bag nogle buske. Vi pürschede forsigtigt højre om og fik nogenlunde frit skud til den sovende bøffel. Francois vurderede den i kikker-ten og sagde, at han var usikker på størrelsen. Hoved og horn var delvist skjult, så det var vanskeligt at få det fulde billede. Skydestokken blev sat op, og jeg fik hold på den liggende bøffel kun 25 meter

fra os. Vi blev enige om at lave nogle lyde, så den forhåbentligt ville rejse sig og kigge på os, så kunne vi tage en rask beslutning, om vi skulle skyde den eller ej. Francois gned larmende et par stykker træ mod hinanden, men intet skete. Bøflen sov videre. Så tog han sin dobbeltløbede rifel og kørte den voldsomt op og ned ad en busk, så det raslede. Intet skete, bøflen sov videre. På det tidspunkt fik jeg travlt med at bekæmpe et uvelkomment grineflip, men jeg syntes, det var ustyrligt morsomt, at vi stod dér og larmede, mens den bare snorkede videre.

Efter endnu en tur med riflen rundt i busken vågnede bøflen endelig og kiggede over mod os. Francois var stadig ikke helt sikker på alder og størrelse, men da den rejste sig op og stod med front mod os, kunne jeg se, at den var større end den første, jeg havde skudt, og at hornene gik opad som to segl i en halvmåneform. Jeg havde endnu ikke fået en helt klar udmelding fra Francois, men var egentlig også

★ WEST AFRICAN SAVANNA BUFFALO

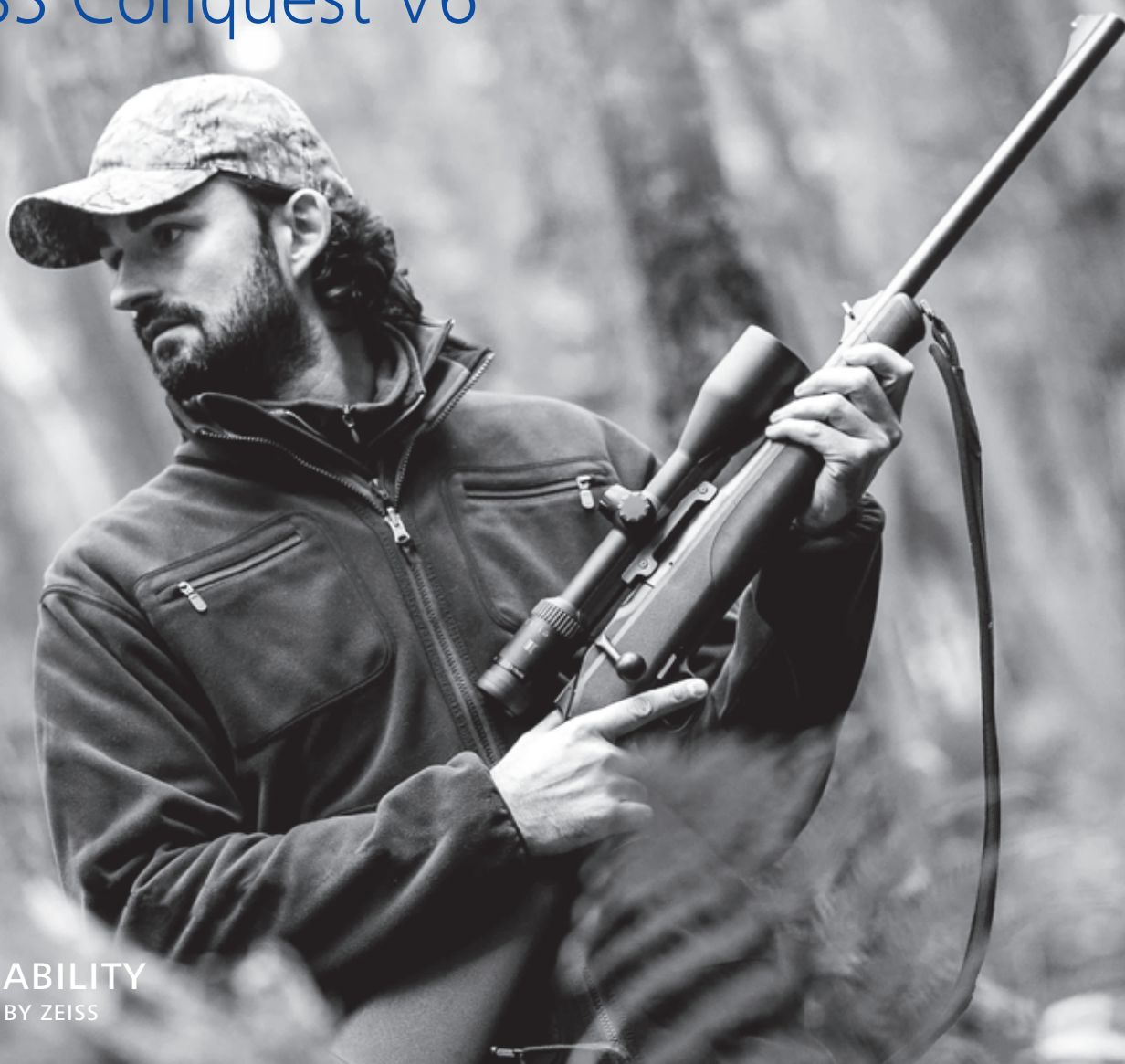
West African Savanna Buffalos (WASB) udbredelse strækker sig i et bælte fra Guinea i vest over blandt andet Togo, Benin og Burkina Faso og videre til Nigeria og Cameroun som østligste punkt.

WASB er er den tredje mest udbredte af de i alt seks underarter, der findes af afrikanske bøfler og er set med trofæmæssige øjne nok den mest interessante af dem alle.

WASB er ikke den største af underarterne, hverken i forhold til trofæ eller kropstørrelse, men er særlig interessant, fordi både dens farve og formen på dens horn kan være stærkt varierende, hvilket man normalt ikke oplever blandt bøfler. Årsagen til denne variation hos WASB skyldes, at de deler udbredelsesområder med blandt andet Forest Buffalo, og krydsninger derfor finder sted. En WASB kan således både være sort og rød, og trofæet kan være både svunget og bagudrettet.

Reliability as a matter of course.

ZEISS Conquest V6

// RELIABILITY
MADE BY ZEISS

ZEISS Conquest V6

Ny sigtekikkert med 6x zoom fra ZEISS

Conquest® V6 repræsenterer den perfekte kombination af præcision og pålidelighed ned til mindste detalje; optimal billedkvalitet med FL glas, et uhyre fint sigtemiddel i 2. billedplan, robust mekanik og enestående design. En intelligent tiltsensor, ny ASV til Conquest V6 og ikke mindst LotuTec® coating gør den til en attraktiv sigtekikkert fra ZEISS i den øvre mellemklasse. Det er kompromisløs kvalitet "Made in Germany" og kan leveres i flg. modeller: 1.1– 6 x 24, 2–12 x 50 og 2.5–15 x 56.

Vejl. priser fra 10.990,- DKK til 14.790,- DKK.

www.zeiss.com/conquestv6

**Denne bøffel var den tungeste,
de nogensinde havde nedlagt.**

lige glad. Jeg syntes, størrelsen var god, og vi havde slidt for den, så den var fin i mine øjne. Jeg lod kuglen gå, hvorefter den snurrede rundt og løb mod højre. Jeg repeterede og skød endnu en gang. Faktisk nogenlunde samme situation som med den første bøffel. Francois kiggede lidt betuttet på mig og spurgte, om jeg havde en fornemmelse af mine skud. Jeg svarede, at jeg nok mente, de sad, hvor de skulle. Vi fulgte sporet og fandt med det samme blod. 100 meter borte fik vi kontakt til en bøffeltyr, der stod og kiggede på os, og ved siden af den lå en bøffel, som mistæn-

keligt lignede den, jeg netop havde skudt på. Vi nærmede os forsigtigt bagfra, og kammeraten tog nu flugten, så vi kunne give den faldne bøffeltyr et ekstra skud i ryggen, uden den dog bevægede sig af den grund. Den var død. Vi tog den i øjesyn, og det viste sig at være en superflot ca. 12 år gammel bøffel med kæmpe horn, der svinger tilbage og op, så de danner en stor halvcirkel. Årsagen til, at Francois ikke var hurtigere til at vurdere den, var, at hornene bøjede så meget bagud, at den ikke syntes voldsomt stor set forfra. I Konkombouri-distriktet måles og vejes alle nedlagte bøfler og roan-antiloper. Denne bøffel var den tungeste, de nogensinde havde nedlagt. Den vejede 630 kg.

Så var der fest igen. Der blev sat musik på til hjemturen, drukket øl og fortalt røverhistorier til den store guldmedalje. På hjemvejen mødte vi Michael & Co., som var på vej ud på jagt efter deres middagshvil, og vi råbte og prale-

de alt, hvad vi kunne. Denne aften kom vi heller ikke tidligt i seng.

Herefter manglede jeg ifølge aftalen at skyde Harnessed Bushbuck, Nagor Reedbuck og roan. Jeg havde tidligere skudt bushbuck og reedbuck i Sydafrika og var egentlig ikke voldsomt interesseret i at skyde de vestafrikanske varianter. Men jeg ville meget gerne skyde en kob og en roan-antilope. Kob'en fik jeg næste dag, og den kan jeg ikke prale meget af. Jeg ville ikke skyde fra bilen, men må tilstå, at jeg var ikke langt fra den, da jeg skød kob'en, som stod og sikrede mod os.

Francois sagde, at af en eller anden grund havde vi ikke set mange roan-antiloper, mens vi havde været der. Som nævnt jager man ikke tyrene, når de går med hunnerne og kalvene. De jages kun, når det er solitary bulls, altså når de går alene. En eller to gange hver dag var det dog lykkedes os at støde ind i sådanne tyre, og de havde altid travlt med at komme afsted, når det skete. En eftermiddag stødte vi pludseligt ind i en sådan solitary bull. Den satte i galop, endnu før vi havde standset bilen, men vi begyndte at pürsche og fik kontakt med den igen efter ca. en km. Vinden var fin, og vi var faktisk kommet så langt til højre for den, at den var ved at krydse på tværs af os på ca. 100 meter. Skydestokken røg op, og jeg fik hold på den, dog havde vi løbet så meget til sidst, at den hoppede og dansede noget i kikkertsigtet. Jeg trykkede på aftrækkeren, og det store dyr tordnede i dørken med et brag.

Jeg havde en fornemmelse af, at mit skud sad vel højt, og gik derfor hurtigt op til den, så den ikke skulle stikke af, hvis den var tapskudt. Af samme årsag gav jeg den yderligere en kugle, da jeg var ca. 50 meter fra den. Det døde den ikke særligt meget af, men forsøgte derimod at komme på benene igen. Første kugle var, som jeg fornemmede, for høj, den havde dog brækket ryggen på den lige over boven. Anden kugle gik ind i maveregionen op gennem brystet og blev senere gravet ud af halsen på den. Så gav jeg den en bladkugle på kort afstand, og det gav ro.

Jeg havde aldrig været tæt på en roan før og kunne ikke holde op med at beundre det fantastisk flotte dyr. Kæmpestor af krop og meget imponerende, den vejede 280 kg. Jeg havde skudt en meget gammel tyr med betydeligt slid på hornene. Trofæet var ikke noget at prale af, men jeg var ligeglad, for jeg synes, jagten havde været super, og så har man jo altid en undskyldning for at komme igen en anden gang.

Samlet set fik både Michael og jeg det, vi var kommet efter. Det er et barskt land, jagten er autentisk, ingen put and take her, og jeg havde den fornøjelse, at jeg måtte slide i det, navnlig for min store passion, bøflerne. Der er optaget en film, som viser noget af det beskrevne, filmen kan ses på YouTube på <https://www.youtube.com/watch?v=vpCQX1D85zU> ★

Mogens Nørup-Hansen

Meld dig ind og vind!

Nu skyder Nordisk Safari Klub årets hvervekampagne i gang, og denne gang er der god mulighed for at vinde en jagtrejse til Sydafrika. Alle nye medlemmer, og de der melder et medlem ind i klubben, får en lodseddel med chance for at vinde en af de flotte præmier.

Alle nye medlemmer får tilsendt et gavekort til Hubertus Konservering.

Indmeldelse kan ske på www.nordisksafariklub.com eller pr. telefon 70 22 70 92.

1. præmie

En antilopejagt i Sydafrika hos IVY Safaris

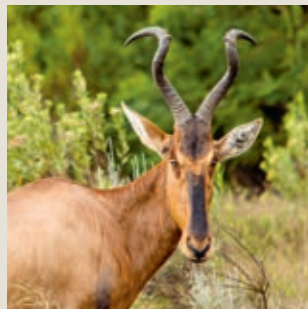
- 5 dages jagtdage – 6 overnatninger
- Trofæafgifter for flg. arter
1 Kudu, 1 Blue Wildebeest/Red Hartebeest, 1 Impala
- Al transport under jagten, daglig vaskeservice, helpension, alle drikkevarer dog ikke stærk spiritus.
- Transport til og fra lufthavnen i Polokwane.

VÆRDI DKK 25.000,-

I præmien indgår ikke: Flyrejse til Danmark til Sydafrika evt. leje af våben. Eventuelle hotelophold før og efter jagten, konservatorarbejde, pakning og hjemtransport af trofæer, drikkepenge til personalet, trofæafgifter udover ovenfor nævnte. Præmien skal indløses inden udgangen af 2019.

www.ivysafaris.com

2. og 3. præmie

NSK klubskjorte

Småternet bomuldsskjorte i topkvalitet fra Deerhunter med broderet Nordisk Safari Klubs logo. **VÆRDI DKK 600,-**

Som medlem af Nordisk Safari Klub får du rabat hos:

Book Your Hunt, www.bookyourhunt.com • Michaels Jagt og Fiskeri, www.michaelsjagt.dk • B-Wild, www.b-wild.dk
Odense Jagt & Fritid, www.odensejagt.dk • Jagt- & Trofæmuseet, Valdemars Slot, www.valdemarsslot.dk

4. præmie

Vild jagt

– af Freddy Wulff

I bogen fortæller Freddy Wulff om store og vilde jagteventyr i blandt andet Alaska og Canada, i Mellemamerika, Australien, Laos og Indonesien. Og det er jagt på en helt anden måde, end man traditionelt er vant til. Freddy Wulff har jagt i blodet, og han har udlevet jagtdrømmen som ingen andre.

VÆRDI DKK 300,-

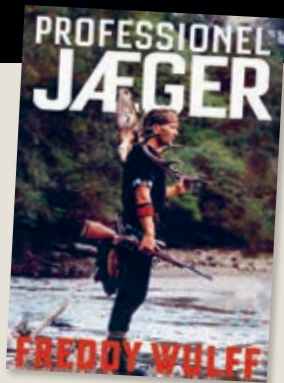
5. præmie

Professionel jæger

– af Freddy Wulff

Dette er bogen til alle, som elsker jagt. Skrevet af en mand, der har jagten i blodet og som ingen anden dansker for alvor har udlevet jagtdrømmen. Freddy Wulff kan berette om alt imellem at nedlægge kronvildt og vandbøfler og rejse verden rundt i en søgen efter det helt store jagteventyr.

VÆRDI DKK 300,-

Til alle nye medlemmer

HUBERTUS KONSERVERING

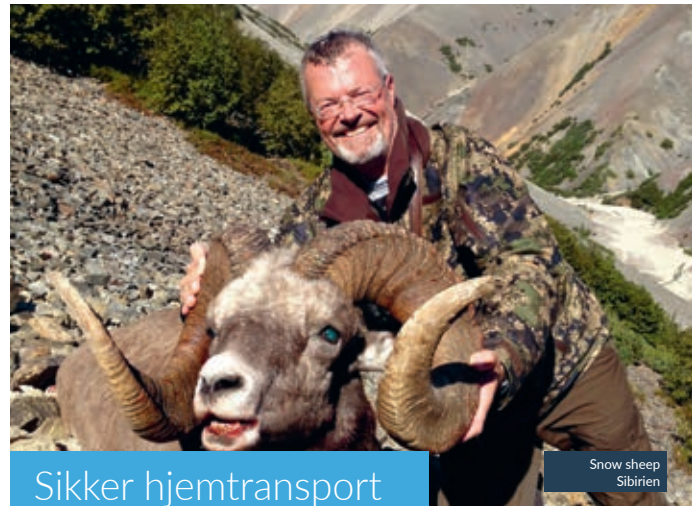
tilbyder et gavekort på kr. 250,- til hvert nyt medlem, der bliver meldt ind i klubben, inden kampagnen slutter. Gavekortet bliver sendt direkte til det navngivne nye medlem, er personligt og kan ikke handles.

Gavekortet er tidsbegrænset og skal udnyttes inden udgangen af år 2018.

www.hubertus-konservering.dk

NTG Trophy
Nordic Transport Group

Snow sheep
Sibirien

Sikker hjemtransport af dine jagttrofæer...

At fragte et trofæ kræver, at rigtig mange ting går op i en højere enhed. Det primære fokus er at få dit trofæ hjem gnidningsfrit og uden én eneste skræmme. Med mere end 25 års erfaring og et globalt netværk, er NTG Trophy din garanti for professionel service.

Kontakt Bob eller Henrik og få den bedste start på din næste rejse

Bob Karlisen
Tlf: 7634 0916
bka@ntgglobal.com

Henrik Prebensen
Tlf: 7634 0917
hpr@ntgglobal.com

Læs mere på www.ntgtrophy.com

NTG Trophy er en del af Nordic Transport Group A/S sammen med over 30 andre danske og europæiske transportselskaber – og der kommer hele tiden nye til.

TROFÆMONTERING SYDAFRIKA

TILBUD

TROFÆPAKKE A

Trofæer: Blesbuck, Impala, Warthog, Bushbuck, Bushpig, Baboon

Trofætilbud: 3 Shouldermount - kr. 7.695,-

Trofætilbud: 3 Skullmount / Flatskin - kr. 3.495,-

TROFÆPAKKE B

Trofæer: Duiker, Steinbuck, Klipspringer, Vaal Rhebuck, Zebra flatskin, Suni, Grysback, Oribi, Springbuck

Trofætilbud: 3 Shouldermount - kr. 5.995,-

Trofætilbud: 3 Skullmount + flatskin - kr. 3.295,-

TROFÆPAKKE C

Trofæer: Kudu, Sable, Blue Wildebeest, Black Wildebeest, Gemsbok, Nyala, Waterbuck, Zebra, Tsessebe, Roan, Hartebeest

Trofætilbud: 3 Shouldermount - kr. 11.495,-

Trofætilbud: 3 Skullmount + flatskin - kr. 5.995,-

HJEMTRANSPORT AF TROFÆER TIL FASTE AFTALTE PRISER

- Ring eller send os en mail – vi laver et samlet tilbud
- På alle andre trofæer ydes 5% RABAT PÅ PRISLISTEN
- Gns. leveringstid: 10 måneder med fly / 12 måneder med skib

Der kan i nogle tilfælde komme et tillæg på intern transport i Sydafrika (oplyses ved tilbuddet).

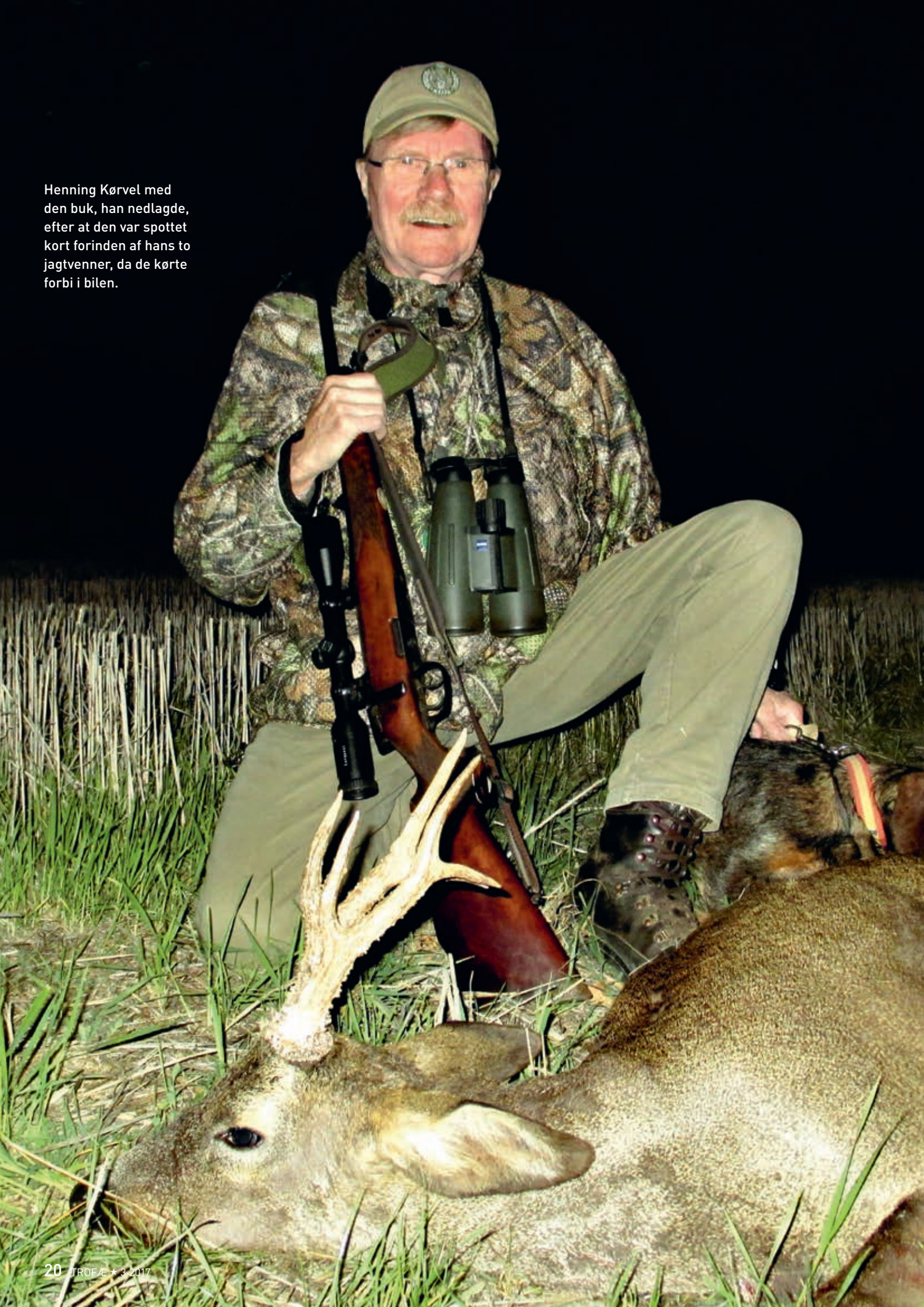

3T Trofæer

www.trophies.dk
+45 70 230 320
3t@trophies.dk

Henning Kørvel med den buk, han nedlagde, efter at den var spottet kort forinden af hans to jagtvenner, da de kørte forbi i bilen.

Min spanske bukkejagt

TEKST: HENNING KØRVEL
FOTOS: HENNING KØRVEL OG
RAFAEL GUTIERREZ DOMINGEZ

I 2017 tog Henning Kørvel og hans spanske jagtvenner initiativ til at leje et revir til bukkejagt i Cetina i provinsen Aragón mellem Madrid og Zaragoza. Trekløveret havde sat en lille uges tid først i april af til den første test af reviret, og i løbet af tre dage fik de hver især nedlagt en råbuk, som overalt i Spanien er på licens. Når denne beretning læses, ser trekløveret allerede frem til at få endnu flere oplevelser fra reviret ind under huden, ved bukkejagt der igen i råernes brunst sidst i juli.

MED SOLEN I RYGGEN sætter jeg mig klokken cirka 18.00 til rette på bjergryggen med vue ud over en stubmark i en dal omkranset af bjergformationer med buske af forskellig art og ege- og fyrretræer som vegetation. Temperaturen er stadig behagelig – over 20 grader.

Rafael, min mangeårige spanske jagtven, mente, at stedet var perfekt til anstandsagt efter »den store seksender«, som han havde spottet her ved sit første besøg på reviret. Da jeg har rigget skydestokken til og sat en patron i .270'eren, forlader han scenen for at køre til en anden location i reviret, hvor han har spottet en anden god buk.

Vinterhveden er et sikkert hit hos råvildtet og medvirker til, at dyrene ikke mangler føde i vinterhalvåret, og at de i det hele taget er i god kondition.

et år gamle bukkelam, nu gaffelbuk, på banen for at æde af det grønne græs, som pibler frem mellem de gule strå i stubmarken. Begge dyr er endnu iført den gråbrune vinterdragt, og som alt andet konventionelt råvildt i Spanien er dyrene store af krop, fordi fødeudbuddet er stort året rundt og vintrene milde. Klokkerne cirka 20.50 afsluttes måltidet, og i roligt tempo siver mor og søn nu tilbage til vegetationen på bjergsiden på den modsatte side af dalen og opsluges snart af træer og buske, der er sprunget ud og således yder optimal dækning.

Han kan dog kun opholde sig der i cirka en times tid, før han skal køre til jernbanestationen cirka 40 kilometer borte for at hente sin søn, Rafael Junior, der rejser hertil med højhastighedstoget AVE fra Córdoba via Madrid.

På den blå himmel skuer jeg med jævne mellemrum trækkende ringduer. To par rødbenede agerhøns går også ind på nethinden, og klokken 20.20 kommer en rå med sit

Buk på anvisning

Cirka 10 minutter senere hører jeg – uden først at have hørt bilen komme tilbage – Rafael Junior kalde på mig, og da vi har hilst på hinanden, fortæller han, at den store buk, som jeg andetsteds i reviret sad på anstand efter i aftes, stod ude på en stubmark sammen med to råer, da han og faren passerede forbi i bilen for lidt siden, og da det er tænkeligt,

Vue ud over en del af landskabet, hvor et af tårnene, der minder om en grænsepost mellem Øst- og Vesteuropa under den kolde krig, ses.

... og der synes ikke at være tvivl.
Bronzemedaljen er hjemme.

at de stadig står der, så må chancen udnyttes, og den »udliciteres« til ego. Med Rafael Senior ved rattet sætter vi i bilen snart kurs mod stedet og stopper godt 100 meter, før vi når frem til stubmarken, hvor han og Junior har spottet bukken og de to råer, for at fortsætte til fods. Da vi lister frem bag en klippeblok i kanten af stubmarken, spotter vi tre mørke skygger cirka 100 meter ude. Skydestokken sættes op, og riflen lægges på plads. Rafael Junior hvisker nu, at bukken står til højre, og da trådkorset låser sig fast på bladområdet, slipper jeg klokken 21.07 kuglen og ser bukken blive fejlet omkuld som ramt af lynet. Rafael Senior og Junior ønsker straks tillykke, og da vi kort efter står ved den forendte buk, bekræftes forhåndsindtrykket af, at opsatsen er ekstra høj: 27 centimeter – med lille udlæg, men til gengæld med lange for-, top- og bagsprosser, og der synes ikke at være tvivl. Bronzemedaljen er hjemme.

Dato: 7. april 2017. Sted: Et revir nær Cetina i provinsen Aragón mellem Madrid og Zaragoza i det nordøstlige Spanien. Her har mine spanske jagtvenner og jeg lejet vores egen bukkejagt på et 1.500 hektar stort revir, bestående af dyrket landbrugsareal, mikset med spredte bjergformationer, der for fleres vedkommende dækkes af træer og buske eller blot en af delene. Jeg var ankommet til Cetina to dage forinden og fik jagtopplevelsen på tredje outhing. Rafael Senior var ankommet hertil dagen før mig, d. 4. april, for at besigtige og sige god for det lejede hus i Cetina, hvor vi bor under jagtopholdet. I jagt – uanset kategorien – indgår jo i høj grad det sociale aspekt, og det er derfor ulig bedre at have et fuldt møbleret hus til rådighed end at skulle bo på hotel uden for landsbyen, som vi under vores ophold uvægerligt bliver en del af. Indbyggerne – overvejende ældre – er nemlig nysgerrige og stiller spørgsmål om jagtforløbet, når vi shopper og besøger den lokale bar for at drikke en kop kaffe.

Flere bukke i bast

På den korte tid, vi havde kendt reviret, var her af mine venner forud for jagten spottet en halv snes gode bukke plus en hel del unge bukke på vej op. Klart er det dog, at en hel del bukke – jagttidspunktet taget i betragtning – er i bast. Anderledes kan det ikke være, når råbukke jages i første uge af april. Endnu mere udtalt ville fænomenet dog have været, hvis vi havde valgt at udøve bukkejagt fra starten af sæsonen i Aragón, nemlig 1. marts.

Fra en trofæmæssig vinkel er det helt uforståeligt, at bukkejagten i Aragón går ind 1. marts, når jagten på kon-

★ RÅVILDT I SPANIEN

Spanien har oplevet det samme boom i bestanden af konventionelt råvildt (*Capreolus c. capreolus*) som flere andre europæiske lande. Udbredelsen er størst i den nordlige del af landet med videre forgrening til det centrale Spanien, hvorimod konventionelt råvildt stort set ikke findes i Extremadura, Andalusien og de østlige regioner, Valencia, Alicante og Murcia.

Ud af landets areal på 505.970 kvadratkilometer findes råvildt på cirka 165.000 kvadratkilometer. Bestanden estimeres til 500.000-600.000, svarende til tre-fire stykker råvildt i gennemsnit pr. kvadratkilometer.

Spansk råvildt er kropsmæssigt større end for eksempel dansk råvildt. Gennemsnitsvægten for nedlagte bukke er fire-seks kilo højere, hvilket må tilskrives genetiske forhold i kombination med stor fødetilgang året rundt og milde vintre i størstedelen af udbredelsesområdet med undtagelse af de nordlige regioner, hvor vintrene ofte er strenge, og det ikke er ualmindeligt, at råvildt dør på grund af fødemangel. Et andet aspekt i Castilien og León er ulves predation, og fordi ulvebestanden er stor i disse regioner, jages ulve i overensstemmelse med EU-forordninger, der ellers freder ulve i EU, her på licens.

Uanset råvildtbestandes tæthed er bukkejagt i Spanien licensstyret, og helt uden skelen til den enkelte bestands størrelse udsteder samtlige spanske regioner licens til én råbuk pr. 250 hektar i stedet for at tildele licenser til det antal bukke, der med rimelighed kan og bør skydes i den enkelte bestand. Licenserne koster et gebyr, som ved ejeres videresalg til andre jægere medvirker til at gøre jagt på bukke i Spanien uforholdsmæssig dyr, fordi udlejere gerne forlanger 1.200-1.500 euro pr. licens. Licensen udgøres af en plastic-tag, der skal sættes på bukke efter nedlæggelsen. Hvis jægere undlader dette, og det konstateres ved eventuel myndighedskontrol, så bliver bukkene beslaglagt og jægeren sigtet for overtrædelse af reglerne. Licenssystemet i Spanien gør stort set bukkejagt i landet uegnet til formidling gennem jagtrejsebureauer.

Ud over konventionelt råvildt har Spanien en mindre bestand af underarten morisco-råvildt, *Capreolus c. garganta* (Meunier, 1983), primært i Cadiz-området. Morisco-råvildt er navnlig anderledes i dragtfarven, idet dyrene er gråbrune og har mindre krop end konventionelt råvildt. Endvidere er kraniet kortere og smallere. Morisco-råvildt lever afsondret uden mulighed for kontakt med konventionelt råvildt, og fordi det har bevaret sin egenart siden indvandringen efter den sidste istid, godkendte CIC i 2013 morisco-råvildt som underart.

Den nuværende spanske rekord for konventionel råbuk (*Capreolus c. capreolus*) er på 214,40 point. Bukken blev nedlagt i 2001 i Burgos i provinsen Castilla y León.

I starten af april er flere store midaldrende og ældre bukke endnu i bast, og fordi bukke på den tid endnu bærer den tykke vinterdragt, ser de endnu større ud.

Kun hvor vegetation yder dækning, er pürschjagt mulig. I de åbne dele af reviret er anstandsagt at foretrække.

Da solen er kommet op over jordskorpen, kommer to stykker råvildt ...

ventionelle råbukke i resten af Spanien, med morisco-råbukken i Cadiz-området som undtagelse, går ind 1. april og varer indtil 30. september. Ingen eller i det mindste kun nogle få ældre bukke er nemlig fejtet 1. marts, og da det stive spanske licenssystem heller ikke giver mulighed for jagt på bukke fra en ende ad for at reducere antallet i et givent revir med for meget råvildt, så er det så meget desto mere uforståeligt, at bukkejagten går ind på så tidligt et tidspunkt, at det stort set ikke lader sig gøre at skyde bukke med fejede opsatser først på sæsonen.

Dagen efter, at Diana har set i nåde til mig med jagtheld, er vi nu tre i bilen, da vi kører ud i reviret før solopgang ved syvtiden. Rafael Junior sættes efter eget ønske af ved en stor bjergformation, der er ikonisk for området, fordi den ligner Gibraltarklippen og har fået tilnavnet »Little Gibraltar«. Ved sit første besøg i reviret for godt en uge siden havde Rafael Junior spottet en god buk her, som han også havde fået et foto af. Vi vidste derfor godt, hvordan bukken tog sig ud, og Rafael Senior og jeg forstod derfor også godt, at han ønskede at udfordre den.

Fra Lille Gibraltar fortsætter Rafael Senior og jeg til min location: en sivbevokset slugt med et aflangt vandhul, som er det eneste sted i reviret, hvor der står vand, når alle øvrige mindre vandhuller tørrer ud midt på sommeren. Her spottes ofte vildsvin, der er årsagen til, at jeg skal tilbrin-

ge morgenen her, fordi det nu er mine to venners tur til at nedlægge råbuk. Selv fortsætter Rafael Senior til revirets største bevoksede bjergformation, hvor der er rejst to jagttårne, der er så voluminøse, at de mere end at være jagtrelaterede minder om vagttårne på grænsen mellem Øst- og Vesteuropa under den kolde krig. Selv om jeg primært skal have fokus på vildsvin af hankøn, så er aftalen herom ikke mere kringlet, end at jeg har carte blanche til at skyde en god buk, hvis jeg skulle få en sådan for.

Jagtheld efter 20 minutter

Jeg går ind til slugten i modvind og sætter mig bag en klippeblok cirka 80 meter fra vandhullet, hvor spor fra vildsvin indikerer, at her jævnligt er aktivitet. Jeg ser flokke af trækende ringduer og flere par af rødbenede agerhøns, der må være tæt på æglægning. Da solen er kommet op over jordskorpen, kommer to stykker råvildt – råer – på banen ved en lille bevokset klippeformation i vinterhveden lige over for, hvor jeg sidder. De æder af de grønne hvedestrå og ser en gang imellem op for at sikre sig, at de er i sikkerhed. Da jeg ved cirka nitiden forlader stedet i roligt tempo, ænses råerne mig ikke, men fortsætter måltidet, mens jeg lister ud til grusvejen, hvor Rafael Senior venter i bilen. Han fortæller begejstret, at Rafael Junior har skudt den store buk ved Little Gibraltar, og viser mig fotos af den på WhatsApp på sin smartphone.

Med sin lille gravhund, Brno, i snor går Rafael Junior ud til rabatten, da han ser, at vi er på vej i bilen på grusvejen, hvor støvet hvirvles op ved selv moderat speed. Han fremviser stolt hovedet af råbukken, som han har befriet for skindet. Han har også brugt tiden til at forlægge buk-

Ved pürschjagt er det et must at stoppe op jævnligt og bruge kikkerten.

ken og lagt kødet i plasticposer i rygsækken. Rafael Senior og jeg ønsker ham tillykke med bukken, som er superb og utvivlsomt i medaljeklasse. Han fortæller nu, at han efter at være sat af ved Little Gibraltar entrede bjergsiden og gik et stykke op ad den for at få et bedre udsyn ud over den tilstødende vinterhvedemark, før han begyndte at gå fremefter. Efter cirka 10 minutters gang spottede han to råer på marken nedenfor. Han søgte nu et par meter højere op for at se, om andre dyr skulle være i selskab med råerne, og så nu bukken en halv snes meter foran råerne. Afstanden var kun cirka 70 meter, og han skød, så snart riflen var lagt op i skydestokken, og trådkorset hvilede på bukkens blodområde. Umiddelbart efter var han i stand til at se den buk på klos hold, som han havde spottet og taget fotos af en uge

forinden. »Heldet følger altid Rafael på jagt. Han har også heldet på sin side i andre aspekter i livet,« fastslår Rafael Senior.

Om eftermiddagen samme dag koger og renser Rafael Junior og jeg opsatserne fra hans og min buk, og da de har tørret i solen, viser køkkenvægten en vægt for Rafael Juniors opsats på 580 gram og 540 gram for min opsats. Estimeret efter »køkkenbordsformlen« skulle guldmedaljen, alternativt en stor sølvmedalje, være hjemme til Rafaels opsats, mens bronzemedaljen synes at være hjemme til min opsats. Min udregning tilkendte Rafaels opsats 130 CIC-point og min opsats 114 point, men da volumen ikke indgår i køkkenbordsmodellen, så kan det endelige resultat komme til at se en smule anderledes ud ved den senere of-

★ ANKOMST OG TOGREJSE

Ved ankomsten til enhver spansk lufthavn går jagtvåben fra flyet automatisk til Guardia Civils kontor, hvor det skal afhentes af jægeren. Ved udleveringen af våbnet får jægeren udleveret en formular til en våben-tilladelse, der bliver gyldig mod betaling af tre euro i en bank. Blanketten skal afleveres til politiet ved afrejsen, og der udstedes så et afrejsedokument, som skal afleveres ved check-in-skranken.

Jægere, der rejser til Madrid Barajas med SAS/Star Alliance eller andre flyselskaber med undtagelse af det spanske Iberia, bør

vide, at disse fly altid benytter Terminal 2, men Guardia Civil har kontor i Terminal 1 i underetagen, hvor man skal henvende sig for at få sit jagtvåben udleveret. I tilfælde af, at kontoret er lukket, henvises man til Guardia Civils kontor i Terminal 4, men da den ligger fire kilometer borte, kan det i nogle tilfælde tage op til et par timer at få sit jagtvåben udleveret.

For jægere, der skal rejse videre med højhastighedstoget AVE, er det et must at vide, at kun jagtvåben kan medbringes, men ikke ammunition og jagtknive. Denne regel

skyldes terrorangrebet mod et AVE-tog i Madrid i 2001. Al bagage til højhastighedstoget scannes før ombordstigning, og hvis der findes ammunition eller jagtknive i en kuffert, så afsløres det ved scanningen. For jægere, der rejser videre til jagtstedet med højhastighedstog, er det derfor et must at arrangere, at ammunition enten kan købes på stedet, eller operatøren bemyndiges til at foretage dette forud for jægerens ankomst.

Skydestok er et must under al pürschjagt, og i dag er opsøgende jagt uden en sådan utænkeligt.

Tre bukkeopsatser er nu hjemme.

ficielle opmåling. Vægt og volumen udgør jo som bekendt omkring 70 procent af pointsummen.

Cirklen sluttet

Søndag morgen d. 9. april, der er sidste ud kald i denne her omgang, kører vi allerede ud i reviret klokken 6.45. Efter at have sat mig af ved det østligste tårn fortsætter Rafael Senior og Junior til det vestlige tårn, hvor en god buk er spottet. Godt 20 minutter efter at have sat mig til rette på bjergryggen med vue ud over en stor dalsænkning spotter jeg på stubmarken en rå og kort efter en ung buk, sat op som gaffel. Med sit saftige, nyspirede græs er stubben et sikkert hit hos råvildtet. Atter spotter jeg også trækken-de ringduer, enkelte råger, en skovskade, sangfugle, tre par rødbenede agerhøns og på himlen en stor rovfugl.

Klokken 7.55 sønderflænger et skud stilheden. Jeg håber i mit stille sind, at skuddet er tegn på, at Rafael Senior har skudt en god buk, og ville helt sikkert have fået information om det på smartphonen, men den har jeg uheldigvis glemt i huset i Cetina. En time senere, da Rafael Senior og Junior samler mig op, får jeg bekræftet, at han har skudt en god seksender. Han fortæller nu, at han og Junior kort efter at have sat sig til rette på højderyggen spottede bukken i selskab med tre råer og en mindre buk. Fordi forholdene ikke var optimale til pürsch, tilbagelagde de et stykke

af vejen i bil og nåede herefter til fods ind på en afstand af cirka 150 meter fra bukken.

Selv betegner han den som repræsentativ, fordi den trofæmæssigt ikke er helt på højde med de to bukke, som Rafael Junior og jeg har skudt, men under alle omstændigheder er den afskudsbar og en jævn god seksender med fire-fem år på bagen, som vi alle ville afsjæle uden betænkeligheder. Tre bukkeopsatser er nu hjemme. Bedre start kunne vi ikke have fået som lejere af bukkejagtreviret i Cetina. I skrivende stund – medio april – ser vi frem til at udfordre midaldrende og ældre bukke på reviret i sidste uge af juli igen, når brunsten er i fuld gang, og bukkene har travlt med at sørge for, at der til næste forår sættes en ny generation af *Capreolus c. capreolus* i verden. ★

★ SPANSK JAGTTEGN

Spanien har i modsætning til Norden ikke et jagttegn for hele landet. Jagttegn udstedes derimod af den enkelte af de 17 selvstyrende regioner, medregnet De Baleariske og Kanariske Øer. Prisen for et jagttegn til riffeljagt, der er gyldig i ét år, svinger mellem 35 og 45 euro, og som i for eksempel Tyskland kræves det, at jægeren tegner en ansvarsforsikring.

Rundt om i Spanien findes godkendte licenserede jagttegnsformidlere. En anbefalelsesværdig konsulent, som artiklens forfatter benytter, er Pedro J. Pérez Requena, der formidler jagttegn til spanske og udenlandske jægere til samtlige spanske regioner. E-mail: perez-requena@hotmail.com.

Med sin ruhårede gravhund, Brno, poserer Rafael Junior her med bukken, som han nedlagde kort efter starten på sin pürsch.

Rafael Senior med den buk, han nedlagde på den sidste jagtdags morgen.

BIDRAG med internationale nyheder til »udsyn« modtages gerne fra medlemmerne. Der skal angives kilde og gerne medsendes et digitalt foto.

ZOO-EJER MED FORKLARINGSPROBLEMER

UK: Den britiske zoologiske have ved navn South Lakes Safari Zoo i Combria, og særligt ejeren David Gill, er kommet i store vanskeligheder, efter at han selv igangsatte fremstillingen af en biografi om sig selv og sit store arbejde for at beskytte vilde dyr. Årsagen var, at journalisten Poul Stenning, som skulle stå for at skrive bogen, fik et så indgående kendskab til South Lakes Safari Zoo og ikke mindst ejerens drift af den, at han valgte at gå til myndigheder og medier frem for at færdiggøre bogen. South Lakes Safari Zoo og Gill er gennem årtier blevet en enorm forretning, som har placeret sig selv centralt som dyrenes fortalere og modtaget store donationer, ikke bare fra statslige institutioner, men også fra utallige private dyreelskere. Derfor var det også lidt af en afsløring, at ikke mindre end 500 dyr er døde i parkens varetægt på bare fire år. Blandt dem truede dyrearter som jaguar, sneleopard, tiger, næsehorn m.m. Et uhørt højt antal, som peger i retning af, at parkens ejer var mere interesseret i at aflive dyrene, når de blev syge, end i at bruge penge på at behandle dem, hvilket de mange økonomiske donationer ellers var tiltænkt. Senest er det endvidere kommet frem, at David Gill har tjent millioner på at videresælge dyr til afskydning på jagtfarme, hvilket heller ikke går særligt godt i spænd med det image som »dyrenes beskytter«, som Gill og parken har forsøgt at tegne af sig selv. Alle offentlige tilskud til South Lakes Safari Zoo er blevet stoppet, og et retsligt efterspil er i gang. ★

REGULERINGSJAGT STØTTER SYGEHUS

NEW ZEALAND: Banks-halvøen i New Zealand, som er domineret af landbrugsland, afholder hvert år en 48 timers reguleringsjagt kaldet The Vermin Shoot, hvor alle kan deltage og være med i konkurrencen om forskellige sponserede præmier. I år havde arrangementet et lille overskud på 2.500 kr., som man valgte at donere til hospitalet Akaroa Health Hub, hvilket affødte en idé hos arrangørerne. Fremadrettet vil de gøre arrangementet mere kommercielt og det til fordel for hospitalet, som vil modtage overskuddet. Således støtter arrangementet ikke bare landbruget i bekæmpelse af skadedyr, men hjælper samtidig også lokalsamfundet. Arrangørerne håber, at konkurrencen vil tiltrække sig international opmærksomhed. I øvrigt blev der i år nedlagt 544 stykker skadevoldende vildt, primært harer og pungrotter. ★

EN FOND I ROGER GOWERS MINDE

TANZANIA: Det er godt et år siden, at den britiskfødte helikopterpilot Roger Gower mistede livet, da han blev skudt ned af en gruppe elefantkrybskytter i udkanten af Serengeti National Park. Krybskytterne havde illegalt nedlagt tre elefanter, og Gower fulgte deres spor med en ranger fra parken om bord. Pludselig blev der åbnet ild mod dem med en AK-47, og Gower blev fatalt ramt. Det lykkedes ham dog at lande helikopteren i trækroneerne, så hans passager overlevede, før han selv udåndede. Gowers familie udtalte kort efter, at hans død ikke skulle være forgæves, hvorfor de oprettede en fond i hans navn administreret af hans bror, Max Gower. Siden er det gået stærkt. For bare et halvt år siden kunne fonden donere omkring 2,5 millioner kr. til byggeri af toiletter på en række skoler i Tanzania, og næste mål er nu at rejse omkring 10 millioner kr. til opførelsen af en komplet og moderne skole. ★

JAGTMAGASINET BIG GAME BESTÅR

SVERIGE: Jagtmagasinet Big Game, som tog sin start i Danmark og i de seneste år er udgivet i ny udgave på svenske Egmont, består. I de senere måneder har der været rygter om, at Egmont overvejede at lukke bladet, men heldigvis gik det ikke så galt. Big Game føres videre af svenske Johan Lund, som også driver jagtrejseportalen The Great Wild. Ny chefredaktør bliver Pontus Hammarlund, og det første magasin under sine nye ejere kommer på gaden denne sommer. Målsætningen er ambitiøs og går på at gøre Big Game mere internationalt. ★

FRAFALDNE KRYBSKYTTER SKABER FREMGANG

KINA: Liang Feng er 59 år og har boet hele sit liv i den skovrige Heilongjiang-provins i grænselandet til Kina. Liang har tilbragt hele sit liv i skovene og har haft jagt som levevej, siden han var dreng, ligesom hans far, farfar, oldefar osv. Han beretter, at tankerne om, hvorvidt et dyr var truet eller ej, kun spillede en meget lille rolle for ham, mens han voksede op og langsomt blev kendt som den mest succesfulde jæger på egnen. Han videreførte blot det samme traditionelle erhverv, som hans forfædre havde gjort i mange generationer før ham. At tigrerne var talrige i regionen, da hans bedstefar jagede dem, men ikke længere var det, da han selv tog over, var ikke rigtig noget, man tænkte over

i et samfund med begrænset kontakt til omverdenen. I dag arbejder han for bevarelsen af den sibirske tiger og arbejder dagligt med at spore og sætte dato på egnens langsomt stigende bestand af tigere. Han er blevet ansat som ranger af WWF og har derved fået en fast indtægt og et meget bedre og mere stabilt liv, end dengang alt afhang af hans jagtlige resultat. Liang er kun én af mange, som har stoppet jagten til fordel for livet som ranger, og det har tilladt tigrerne og vildtet generelt at tage til i antal. Samtidig er hans evner som jæger nærmest uvurderlige, når det handler om at overvåge tigrerne og følge deres udvikling. ★

Dahls Trofæmontering

ZOOLOGISK KONSERVATOR
SPECIALIST I STORVILDT MED MANGE ÅRS ERFARING

Kig forbi
eller ring efter
en prislise

Åge Dahl Sørensen
Tinghøjvej 27, Vammen • DK-8830 Tjele
Telefon 86 69 07 77
dahl-ahlstroem@mail.dk

Bukkejagt

TEKST JACOB KAMMAN
FOTO: JACOB KAMMAN OG STEEN ANDERSEN

KAN JEG OVERHOVEDET skrive endnu en historie om jagten på de fine bukke ...? Spørgsmålet stillede jeg mig selv, og svaret faldt egentligt ret hurtigt: *Ja*, selvfølgelig kan jeg da det! For vi danskere elsker bukkejagt! Lige så meget som vi elsker selve jagten, lige så meget og måske endda mere, elsker vi nemlig at tale om bukkejagt. Der er noget helt magisk over denne jagtform, naturen og naturligvis bukkene. Jeg har efterhånden jaget denne lille hjort i det meste af Europa og både i forårets spæde begyndelse og på brunstjagt i de varme augustdage. Jeg kan stadig ikke rigtig udpege et favoritland eller vælge mellem forårsjagten og brunstjagten. Alle lande har hver sin charme og begge tidspunkter sine fordele. Pointen er vel, at det er bukken og jagten, som det hele handler om!

Når jeg kigger op på mine bukketrofæer på væggen, så kan jeg huske alle detaljerne ved hver og en af dem. Det er forskelligt, hvilke trofæer jeg lige dvæler lidt ekstra ved, men jeg kigger på dem hver eneste dag. I dag faldt mit blik og mine tanker på tre forskellige bukke med tre helt forskellige historier:

Den første buk var en høj og kraftig buk, som jeg skød i Sverige på Ericsberg Slott. For et par år siden var jeg på det store revir for at forsøge at fuldføre en »Ericsberg-Grand slam«. Det var september måned, og der var fem forskellige arter, som kunne nedlægges: kronkalv, vildsvin, ræv, grævling og så råbuk. På lidt under 24 timer lykkedes det at nedlægge de første fire arter, og det eneste, der manglede nu, var en buk. Brunsten var for længst overstået, og det var ikke, fordi optimismen væltede ud af hverken mig selv eller slottets skytte. Vi havde ikke set mange bukke, og skytten Peter forklarede, at de opholdt sig meget inde i de tætte skove for at restituere efter de hårde uger med brunst.

Vi startede derfor pürschen inde i skoven, og efter et par timer nåede vi en nyhøstet hvedemark med udsyn over til den modsatte skovkant. Der var vel ca. 100 meter derhen, og mens vi kiggede i kikkert i alle retninger og samtidig skulede til det hastigt nærmende regnvejr, var jeg allerede så småt ved at opgive tanken om at opnå den fuldendte Ericsberg-Grand slam. Mine tanker blev dog afbrudt af Pe-

”

Skuddet gik, og smældet fra lyddæmperen gav genlyd over marken ...

ters ophidsede hvisken, som advarede mig om en buk, der sprang igennem fyrretræerne i den modsatte skovkant! Jeg fik hurtigt skydestokken op og drejede mig en smule i håbet om, at den springende buk ville stoppe op. Jeg kunne se bukken i glimt mellem stammerne, da den røde pels skinnede mellem de mørke træer. Opsatsen var høj og tyk, men bukken så dog ikke ud, som om den havde planer om at stoppe. Den sprang i de karakteristiske lange spring, som en buk typisk gør, når den er blevet skræmt.

Lige som bukken skulle forsvinde dybt ind i skoven, stoppede den pludselig op og stirrede over imod os. Der var en lille bakkekam, som bukken stod på, og jeg kunne

se hele kroppen, samtidig med at jeg var helt bevidst om, at bukken ikke ville blive stående ret længe. Sigtet fandt hurtigt skulderen, og idet jeg klemte aftrækkeren, så jeg, at bukken var begyndt at dreje hovedet. Skuddet gik, og smældet fra lyddæmperen gav genlyd over marken ... De første regndråber begyndte at ramme os, men vi stod bare og kiggede over, hvor bukken havde stået. Jeg så ikke kuglen ramme, og Peter var i tvivl om, hvad der var sket. Vi gik forsigtigt og lidt tøvende over mod stedet, og det var, som om vi begge ikke rigtig ville derover, med frygt for at det var en forbier.

Henne på den lille bakke lå bukken dog død, den var faldet for en perfekt bladkugle! Peter og jeg faldt hinanden om halsen, og den ellers stille svensker boblede nærmest af lykke! Grand slammen var i hus, og vi sad længe og snakkede alle situationerne igennem og glædede os over alt det, vi havde oplevet på nogle få, men utrolig intense timer. Denne buk er den første, som jeg har skudt i Sverige, og det er helt sikkert, at jeg skal tilbage til dette fantastiske revir.

Den næste buk, som mit blik falder på, er en vaskeægte højlandsbuk fra Skotland. I 2014 var jeg på et kæmpe revir lidt vest for Edinburgh i august måned. Vi havde håbet på brunstjagt, men denne var dog forsinket på grund af en våd og kold sommer. Der var dog masser af bukke, og da reviret både råde over højland og lavland, kunne vi selv vælge, om vi ville op i de lyngdækkede bakker eller mellem de tætte træstammer i dalene. Denne buk fandt vi højt oppe i højlandet, og som den nedgående aftensol oplyste alle de røde, brune og lilla farver omkring bukken, sneg vi os tættere og tættere på ...

Bukken havde ikke opdaget os, og den gik langs et gammelt stengærde og essede roligt. Da vi var ca. 150 meter fra bukken, var vi løbet tør for buske og småtræer at gemme os bag, så skytten satte skydestokken op og gav grønt lys for et skud.

Bukken gik stadig og essede, og mens jeg fik sigtet på plads, begyndte mine tanker at flyve. Solens sidste varme og røde stråler oplyste bukken, og jeg begyndte allerede at forberede trofæbilledet i mit hoved. Bukken skulle ligge på stengærdet og oplyst af de fantastiske solstråler. Bille-

det, som jeg forestillede mig og allerede var i gang med at tage, blev dog brat afbrudt af braget fra skuddet. Realiteten ramte mig hårdt, mens jeg kunne se bukken springe igennem det høje lyng længere op mod bjergtoppen. Skuddet var gået over bukken, og jeg må indrømme, at jeg slet, slet ikke havde koncentreret mig nok om skuddet. Jeg fik hurtigt repeteret, og efter ca. 100 meter stoppede bukken op igen. Jeg sigtede en lille smule højt, og da det andet skud

rungede, sprang bukken endnu en gang. Denne gang havde jeg dog en langt bedre fornemmelse af skuddet, og da bukken forsvandt ned i en lille slugt og ikke kom op igen,

var jeg da også godt klar over, at skuddet havde ramt, som det skulle. Bukken var svær at finde i det høje lyng, men den var ikke løbet ret langt fra skudstedet.

Jeg fik mit trofæbillede af bukken ved gærdet, men det blev desværre ikke i solens sidste lysstråler eller med det perfekte ene skud. Men nu hænger bukken alligevel på min væg, og den vil altid minde mig om det smukke skotske højland, myg i myriader, flotte røde bukke og så lige den lille lektie med at koncentrere sig fuldt ud til det sidste.

”

Denne gang havde jeg dog en langt bedre fornemmelse af skuddet ...

**€1,400
only**

| Book Your Bear |

BookYourHunt.com

Bukken zigzaggede lidt i sporet, og det virkede, som om den ikke rigtig kunne beslutte sig ...

Den sidste buk, jeg »falder over«, er en af de seneste, som jeg har nedlagt. Sidste år var jeg i Polen med et par gode venner til den traditionsrige polske debutweekend i begyndelsen af maj måned. Vejret var fantastisk varmt, alle afgrøderne stod højt, og rapsmarkerne var næsten i fuld blomst. Polakkerne var da heller ikke sene til at se bekymrede ud og undskyldte med, at det var for varmt, kornet stod for højt, og der var næsten ikke noget, som var godt! Vi har alle hørt samtlige undskyldninger før, og vi glædede os bare til at komme ud morgenen efter og opleve solopgangen, nattergalenes sang og den der helt særlige fornemmelse af at snige sig igennem morgenduggen med bukkefeberen i kroppen.

De mange polske undskyldninger skulle da også hurtigt vise sig at være spildt, for vi både så mange og skød mange bukke. Det var da unormalt varmt, men rådyrene så ikke ud til at tage sig synderligt af det. På andendagen kom der lidt drypregn, og temperaturen faldt et par grader. Straks vrimlede det frem med dyr, og lige da min guide og jeg egentlig var på vej ind i bilen for at skifte placering, så vi en opsats virre imellem de gule rapsblomster ca. 80 meter væk. Bukken gik og nippede fra rapsplanterne, og indimellem så det ud, som om den strakte sig og rystede formiddagsluren ud af øjenkrogen. Min guide og jeg kravlede forsigtigt tættere på langs en lille grøftekant. Bukken havde ikke opdaget os og gik stadig et par meter inde i de beskyttende raps. Vi kunne en gang imellem se hovedet og halsen på dyret, men oftest var det kun de lyse sprosser fra opsatsen, som kunne skimtes.

Vi var nu kommet helt ind på ca. 30 meter, og det var tydeligt, at bukken gik i et sprøjtespor, som løb parallelt med markkanten. Bukken zigzaggede lidt i sporet, og det virkede, som om den ikke rigtig kunne beslutte sig for, om den ville ud af rapsen, lige imod min guide og mig, eller om den ville længere ind i de tætte raps.

Jeg stillede mig klar med skydestokken, og med guidens ivrige hviskende kommandoer: »Schissen, schiiiiissen« i øret ventede jeg på bukkens beslutning. Han stod nu med front mod os, men han stirrede intenst tilbage i rapsen. Det var næsten, som om jeg kunne fornemme bukkens dilemma, og jeg blev klar over, at chancen nemt kunne forpasses, inden den rigtig havde tilbudt sig. Bukken tog dog et skæbnesvangert skridt, og med ét var hele halsen fri og blottet. Afstanden var kun ca. 30 meter, så jeg sigtede lige midt på den brede hals og lod skuddet gå. Bukken forsvandt i braget, men i et splitsekund hang der både blod, hår og enkelte rapsblade i luften, indikationen på et godt

træf! Jeg repeterede med det samme, mens en rå sprang i lange, glidende spring hen over de solgule blomster. Det var nok hende, som bukken havde holdt så meget øje med, og det var nok også hende, som havde holdt ham inde i rapsen. Nu lå den flotte, gamle buk blandt de planter, som stadig både var i hans mund og mellem hans opsats. Mens regnen tog til, foretog min polske guide det traditionsrige

ritual, hvor bukken får en gren lagt på skudhullet, en gren stukket i munden, og den sidste lille gren bliver overrakt til jægeren. Et fint, lille ritual, som jeg elsker at være vidne til. Der er så meget respekt og andægtighed gemt i disse simple bevægelser og alt sammen til ære for vores eftertragtede og højtelskede bytte, råbukken!

For at svare på mit indledende spørgsmål: *Ja*, jeg kan

stadig bruge mange ord på at beskrive bukkejagt, og jeg ved også, at bukkejagten altid vil stå meget højt på min liste over favorit jagtformer og arter, som kan jages i den store verden.

★

Knæk & bræk!

Nordisk Safari Klub

AV PÅL S. JENSEN,
BESTYRELSESMEDLEM, NORGE

NORDISK SAFARI KLUB (NSK) har i dag 1880 danske, 213 norske, 140 svenske og 21 medlemmer fra andre land. Utenfor Danmark er klubben lite kjent, og i Norge spør mange: «NSK hva er så det?». En eksklusiv «club» for velstående storviltjegere som jakter i Afrika? Muligens var klubben det da den ble startet i 1972, men i dag er det ikke forbeholdt et lite mindretall å reise på jakt i utlandet – selv til Afrika. Tvert imot er en antilopejakt i det sørlige Afrika innenfor alle jegeres rekkevidde i dag, og kostnader er ikke jegerens største utfordring i 2017. Utfordringen ligger på et helt annet plan, noe jeg straks skal komme tilbake til nedenfor.

Hva er NSK?

I vedtektene § 2 heter det at Nordisk Safari Klub

«er en forening for jægere i de nordiske lande med særlig interesse for storvildtjagt og anden jagt i udlandet. Foreningens formål er at arbejde til gavn for vilkårene for jagt i udlandet samt at kæmpe for medlemmernes interesser forbundet hermed og at fungere som et forum for erfaringsudveksling blandt jægere med særlig interesse herfor.»

Formålet er todelt: Klubben skal for det første arbeide «til gavn for vilkårene for jagt i utlandet» og «for medlemmernes interesser forbundet hermed». For det andre skal klubben «fungere som et forum for erfaringsudveksling blandt jægere med særlig interesse» for jakt i utlandet. Mitt anliggende her er det første. Jakt i utlandet for et dansk medlem er også jakt i for eksempel Norge og Sverige – og motsatt for andre nordiske jegere. Klubbens formål bør dermed tolkes nokså bredt, nemlig å ivareta vilkårene for jakt generelt. Det gir også god mening. Forutsetningen for jakt i utlandet er gjerne at selve jakten har gode vilkår i det landet du bor. For eksempel er reglene om våpen og reglene for å kunne importere troféer helt avgjørende for å drive jakt i utlandet. De fleste har sikkert også merket hvilken «vei vinden blåser» i denne forbindelsen.

Jakt – og særlig såkalt troféjakt – er under angrep

Det er nå, som aldri før, behov for organisasjoner som arbeider for jakt og jegerinteressene. Aldri har motstanden og skepsisen mot jakt vært større, og angrepene kommer stadig hyppigere. Flere og flere bor i byer, og færre og færre har et naturlig forhold til jakt og avlaving av dyr. For ikke lenge siden nedla Nederland forbud mot import av

– hvem, hva og hvorfor?

jakttroféer på 200 arter, kun med en følelsesmessig begrunnelse om at troféjakt var «motbydelig». I EU tok man til ordet for “restricting all import of trophies into the EU”. Dette gikk så langt at selv IUCN, det internasjonale naturvernforbundet, sendte EU et «briefing paper» hvor de forsvarte troféjakt og uttalte «well regulated trophy hunting programmes can – and do – play an important role in delivering benefits for both wildlife conservation and

for the livelihoods and wellbeing of indigenous and local communities». Antagelig ikke nytt for leserne av dette bladet, men dessverre for svært mange andre.

Kan troféjakt forsvares?

Dette spørsmålet deles i to: For det første grunnspørsmålet om jakt kan forsvares overhodet. Besvares dette bekreftende, oppstår for det andre spørsmålet om troféjakt kan forsvares. Jeg skal også ta for meg spørsmålene i denne rekkefølgen.

Planteetere er utstyrt med øyne på siden, for bredt synsfelt og varsling. Mennesket har øyne som rovdyr; rettet framover for dybdesyn og jakt. Mennesket er rett nok en alteter, eller omnivor, men vi er ikke en (ren) planteeter fra naturens side. Derfor har vi jegerøyne. Biologisk er mennesket en jeger, og vi har vært det noen millioner av år.

Jegerne har også historien på sin side, og vår jaktkultur er hugget i sten. Helleristningenes vanligste motiv er nettopp jakt og fangst, og disse veideristningene forteller med et tydelig språk om våre jegertradisjoner. Først for noen relativt få år siden var ikke jakt lenger en naturlig del av hverdagen til folk flest. Særlig gjelder dette den urbane delen av befolkningen. For mange blir jakt mer fremmed, og for noen også moralsk forkastelig: «Hvorfor jakter du?» Til det kan man svare, som den norske filosofen og fjellklatreren Arne Næss da han ble spurt om hvorfor han klatret: «Det var ikke jeg som begynte, det var alle dere andre som sluttet.»

Kan man ta livet av dyr for fornøylelsens skyld?

Jakt kan kanskje ikke forsvares historisk ved å vise til våre forfedre. I 2017 har vi da kommet lengre enn som så? Hvordan kan du forsvare å ta livet av dyr for fornøylelsens skyld? Å skyte for fornøylelsens skyld er neppe helt treffende formulert. Ingen jegere jeg kjenner jakter for gleden ved å drepe. Derimot gleden ved å felle sitt eget bytte under en flott naturopplevelse, slik mennesket har gjort i millioner av år. I det ligger det å mestre naturelementene, overliste og nedlegge byttet og med dette høste av naturens overskudd. Med dette er vi ved sakens kjerne: Død er en del av naturens gang. Død er forutsetningen for liv.

En veg(etari)aner derimot vil kanskje innvende at det er umoralsk å ta liv når det ikke er nødvendig.

Dette må man etter min mening akseptere: Noens brød, andres død.

Særlig unødvendig synes jeg det er å måtte forsvare jakt overfor personer som spiser kjøtt. Hvordan kan noen forsvare industriell kjøttproduksjon og samtidig være motstander av jakt? Det er ikke logisk holdbart. Er du kjøtetter og aksepterer at vi slakter dyr for menneskeføde, så må du også akseptere at vi skyter dem i naturen på bærekraftige viltstammer

En veg(etari)aner derimot vil kanskje innvende at det er umoralsk å ta liv når det ikke er nødvendig. Dessuten har miljøet godt av at vi ikke spiser så mye kjøtt. Det siste har jeg mer sans for enn det første, men dette har ingen bærekraft som argument mot jakt – kun mot industrielt landbruk. Naturlig vilt må beskattes og det er miljøvennlig. At det er moralsk forkastelig å ta liv kan man gjerne mene. Men jeg er ikke enig. Da aksepterer man nettopp ikke at død er en naturlig og selvsagt del av naturen. Og hva med (de andre) rovdyrene, skal de omskoleres til å spise planteføde? Eller skal mennesket være det eneste rovdyret som ikke får spise kjøtt? For meg er dette lite overbevisende,

men andre må gjerne gjøre sine valg: Bli gjerne veg(etari)aner, men la meg få gjøre mitt valg. Jeg vil jakte, som mine forfedre.

Fortsatt bred støtte til jakt

Til tross for en sterk urbanisering og en fremmedgjøring av bruken av naturen viser undersøkelser at jakt fortsatt har bred støtte i den norske befolkningen. I 2011 hadde 74 % av befolkningen positive holdninger til jakt, i forhold til 65 % i 2001. 80 % hadde også tiltro til at jakten foregikk på en human måte. Jeg kjenner ikke tilsvarende tall fra Norden, eller andre land, men vil tro at dette er relativt høyt internasjonalt. Det er rimelig å tro at jo mer urbanisert et samfunn er, jo mindre er jakt akseptert. Slik kan vi jo også lett merke forskjeller når vi er ute og reiser. Noen land har et naturlig og positivt forhold til jakt og det er lett å reise med jaktvåpen. Namibia er et eksempel på et land som tydelig fremstår som positive til jakt, mens mange Europeiske land skiller seg ut i motsatt retning. I Namibia fornemmer du dette før du ankommer landet, ved at Air Namibia tilbyr deg «game» som måltid om bord. Sammenhengen er nokså enkel: Jo tynnere befolket et land er, jo mer natur, og jo nærmere lever befolkningen naturen. Jakttradisjonene følger med. Så enkelt.

Hva med troféjakt?

Mange aksepterer jakt, men tar avstand fra såkalt troféjakt. Ordet «troféjakt» er sterkt negativt ladet, og svært man-

SUBARU GARANTERER FIREHJULSTRÆK OG EN GOD HANDEL

**FÅ EKSTRA
GOD BYTTEPRIS
FOR DIN BRUGTE BIL
MED TOHJULSTRÆK
V/KØB AF NY
OUTBACK/FORESTER***

EN HJÆPENDE HÅND NÅR DET GÆLDER

Alle ved, at firehjulstræk er sikrest og sjovest. Alligevel tager de fleste sig godt betalt på nær Subaru, hvor alle modeller har firehjulstræk** og Subaru Boxermotor. I Outback suppleret af EyeSight sikkerhedssystem og en lang udstyrsliste. Lige nu giver vi endda en hjælpende hånd, så endnu flere får glæde af firehjulstræk: Besøg din forhandler og få en ekstra høj byttepris for din bil med tohjulstræk.

SUBARU OUTBACK fra 549.900,-

SUBARU OUTBACK VAN fra 315.900,- (+ moms 50.637,-)

 Brændstofforbrug 14,3-16,7 km/l. CO₂ 159-163 g/km. Vi tager forbehold for trykfejl. Priserne er vejledende og ekskl. lev.
*) Kampagnen gælder i en begrænset periode, tal med din forhandler. **) Ikke Subaru BRZ.

SUBARU

Confidence in Motion

subaru.dk

ge vil ta avstand fra denne jaktformen i Norge. Det gjelder dessverre også jegere. Det problematiske med denne diskusjonen er at troféjakt som begrep er uten annet innhold enn det man gir det. Enhver slik diskusjon bør derfor begynne med at begrepet defineres, og det er alt annet enn enkelt.

Når man tar avstand fra noe er det alltid greit å vite hva man fordømmer. Begrepet troféjakt har altså ikke et presist meningsinnhold. Ifølge Wikipedia er troféjakt «jakt på ville dyr, som det ... gir høy status å ha felt, men der felt vilt ikke primært er matauk eller ment å skape økonomisk profitt.» Hvis dette er troféjakt: Hva med for eksempel urnorsk elg- og rypejakt, er det troféjakt?

Norsk elg- og rypejakt er naturligvis ikke troféjakt, eller?

For meg personlig er statusspørsmålet Wikipedia nevner fremmed, men i Norge er det lite vilt som har høyere status enn elgen. Ut ifra interessen for rypejakt, også i pengesterke kretser, er nokså tydelig at også rypejakt gir høy status. Det neste spørsmålet blir da om dette primært er matauk eller ment å skape økonomisk profitt. Det siste kan man uten videre avfeie. Både elg- og rypejakt er naturligvis matauk. Men er virkelig matauk det primære formålet? Selvsagt ikke, om du som jeger skal være ærlig. Alle kan i dag kjøpe kjøtt, også viltkjøtt, billigere enn det er å jakte. Noen rasjonell matauk er det altså ikke.

Om en reinjeger avstår å skyte fordi han ikke synes bukken er stor nok, og heller lar småbukken passere. Er han da en dårlig jeger enn han som skyter det første og beste dyret? Personlig er jeg svært lite opptatt av troféet – i betydningen stort gevir. For meg er det natur- og jaktopplevelsen som er avgjørende. De som leser dette bladet vet også at det er en myte at troféjakt innebærer at man kun tar vare på troféet. På samme måte som at mange feilaktig tror at troféjakt innebærer at man skyter utrydningstruede dyr. På troféjakt blir alt kjøttet utnyttet, og like mye som på ordinær «kjøttjakt». Hva blir da den prinsipielle forskjellen

mellom elg- eller rypejakt og såkalt troféjakt? Ingen vil jeg hevde, og følgelig er praktisk talt all jakt i dag er en form for «troféjakt». Men ordet er definitivt betent, og mon tro om dette bladet har samme navn om 10 år.

Gevirmåling skaper protester

Jeg kommer nokså nylig fra Norges største jaktmesse, Camp Villmark, hvor jeg sto på NSKs stand. Det var interessant å se, da det ble kjent at NSK i samarbeid med SCI arrangerte kurs i geviroppmåling. Det ble reist krass kritikk på Camp Villmarks Facebook-side – også av jegere. På sedvanlig vis tok de avstand fra troféjakt. På sedvanlig vis er det ingen som vet hva troféjakt er. Annet enn at det var forkastelig. Mange av de samme synes tydeligvis at det er en fortreffelig idé å la harehunden ture rundt med en hare som jages kaldt ut av nattleiet av en toppkondisjonert hund. Eller gå på fjellet og skyte rødlistede ryper for sport. Høsting av naturen dette må vite.

Jegerne må stå samlet – også på tvers av landegrensene

Skal vi avverge angrepene og sikre fremtidige generasjoner mulighet for jakt, må vi jegere stå samlet. Og mer rakrygget og prinsippfast. Jakt handler ikke om status. Det handler om et ønske om naturopplevelse og leve i pakt med naturen, gjerne i kombinasjon med kameratskap og fysisk aktivitet. Det nedlagte viltet, kall det gjerne «trofeet», er ett element i denne opplevelsen. Det bør vi stå sammen om å verne. Ja, vi påfører viltet lidelse. La oss ha mot til å innrømme det. Det blir blod og død. Det er naturens gang. Det må være tillatt å ta et bilde av det felte dyret. Jeg tar gjerne vare på horn og skinn – i tillegg til kjøttet naturligvis. Har vi ikke også gjort dette i alle år? Hvorfor skulle dette plutselig ha blitt forkastelig? De som har følt hva jakt er, behøver nok ikke å få det forklart, og de som aldri har følt det, vil kanskje uansett ikke forstå. Men overfor den siste gruppen må vi stå sammen, og her bør NSK ha sin misjon – på tvers av de nordiske jegergrenser! ★

Men overfor den siste gruppen må vi stå sammen, og her bør NSK ha sin misjon – på tvers av de nordiske jegergrenser!

VI HAR FÅET DANSKERNE PÅ AFVEJE SIDEN 1973

ABOVE & BEYOND

VI HENTER OG BRINGER DIN BIL GRATIS VED SERVICE*

Velkommen til Glad Kalundborg, Skandinavien's største autoriserede Land Rover værksted siden 1973. Vores passion er biler ud over det sædvanlige og en service, der matcher dem. Overlad tryk din bil til os, så henter vi den, hvor og når det passer dig og returnerer den igen. Mød os på glad.dk eller ring 5951 1064 for personlig rådgivning.

Glad
KALUNDBORG

Bilcentret Peer Glad A/S Slagelsevej 121, 4400 Kalundborg. Aut. Jaguar Land Rover værksted og skadecenter.

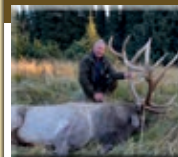
* Passer du dine service hos os henter og bringer vi din bil gratis ved fremtidige service. Gælder på Sjælland, Fyn og i Trekantsområdet. Ekskl. brændstof og broafgift.

**HOLMELUND
GLOBAL**

**HOLMELUND
AFRICA**

**HOLMELUND
FAMILIE**

BRUNBJØRN PÅ KAMCHATKA I EFTERÅRET

14/9 dages jagt på brunbjørn inklusive visum, Cites, russisk våbentilladelse, flybillet samt trofæ-afgift for en brunbjørn. I alt kr. 82.500

DALL SHEEP I ALASKA

14/12 dages backpack-jagt på Dall-Sheep nær Denali National Park. Følg op på vores succes i august 2016. Pris eksklusive tag, licenser og flybillet. I alt kr. 115.000

MOOSE I DET NORDLIGE BRITISH COLUMBIA

14/10 dages jagt på hesteryg, kan kombineres med sneged, sortbjørn, caribou og ulv. Reviret er enormt. Pris inklusive tag, licens, float plane samt flybillet. I alt kr. 115.000

ELK, MULE DEER ELLER WHITE TAIL I MONTANA, USA

9/7 dages jagt på Elk i oktober / november. Deadline for Elk-combo licens i marts. Oplev de smukke Marshall Wilderness-bjerge med mulighed for Elk, Mule deer eller Whitetail. Pris inklusive hunting license, combo tag, flybillet/retur. I alt kr. 62.000

MID ASIAN IBEX I KIRGISTAN

9/6 dages jagtrejse til Naryn/Osh-regionen tæt ved den Kinesiske grænse, hvor du stadig kan nedlægge store Ibex Inklusive er 6 dages jagt på hesteryg, forplejning samt trofæafgift for 1 Bull-Ibex, transfer fra Bishkek/retur samt flybillet. I alt kr. 45.000

MARAL OG MID ASIAN IBEX I KAZAKHSTAN

14/12 dages jagtrejse - inklusive er 4 - 5 dages jagt på Mid Asian Ibex og Sibirisk Råbuk samt 7 - 8 dages jagt på Maralhjort i eksklusiv National Park kazakhstansk våbentilladelse, trofæafgift for en Maralhjort uanset størrelse samt en Mid Asian Ibex uanset størrelse. I alt kr. 79.500

YAKUTIA SNOW SHEEP

14/7 dages jagtrejse ved 4 jægere i det vildeste Sibirien, hvor du kan nedlægge et smukt snefår, men også moose, brunbjørn og caribou. Inklusive snefår, transfer, flybilletter samt visum. I alt kr. 110.000

SIBIRISK RÅBUK I KURGAN

7/5 dages jagtrejse på sibirisk råbuk inklusive 2 sibiriske råbukke op til 900 gram, visum samt flybilletter. I alt kr. 39.500

ZIMBABWE - BØFFEL

På et af de bedste bøffelrevirer i Zimbabwe mellem Krueger National Park og Gona Re Zhou nedlægges pt. de største bøfler 9/7 dages jagt 1 x 1 inklusive fly og bøffel. I alt kr. 105.000

ZIMBABWE - ELEFANT-TYR

På reviret hvor der i 2015 blev nedlagt en rekord -elefant på 122 pund kan du jage elefant. 12/10 dages jagt inklusive fly og elefanttyr med stødtænder op til 49 pund. I alt kr. 225.000

ZIMBABWE - LEOPARD OG KROKODILLE

I Zambesi Valley kan du på samme jagt nedlægge leopard og krokodille i den ægte bush på et revir større end 1 mill. acres 12/10 dages jagt inklusive fly, leopard og krokodille. I alt kr. 150.000

ZIMBABWE - SABEL

I det centrale Zimbabwe på legendarisk jagtfarm kan du under særdeles komfortable forhold jage plains game samt sabel på free range 10/8 dages jagt en bull-sable samt flybillet. I alt kr. 58.000

I NAMIBIA - PLAINS GAME

Tæt ved Windhoek i meget gæstfrie og komfortable omgivelser, kan vi tilbyde jagt på plains game på et enormt revir som tillige er meget i kuperet. 9/7 dages ophold og jagt 2 x 1. I alt kr. 9.975

**HOLMELUND
JAGTREJSER**

Jagtrejser udover det sædvanlige

BEZOAR IBEX I TYRKIET

7/5 dages jagtrejse til Artvin-regionen i det nordlige Tyrkiet tæt ved den Georgiske grænse. I alt kr. 58.000

BECEITES IBEX I SPANIEN

3 dages jagtrejse ved National Park Muela de Cortes tæt ved Valencia. Op til bronze-trofæ inklusive, våben tilladelse. I alt kr. 18.500

CHINESE WATER DEER & MUNTJAC I ENGLAND

I Norfolk på 12.000 ha. kan du jage begge de små kinesere. 4/3 dages jagt som kan suppleres med kron og vildt. I alt kr. 7.500

ZIMBABWE - PLAINS GAME

På et vildtrevir, der aldrig har set et hegn og med naturlig plains game. Reviret ejes af hvid farmer og den gæstfrie indlogering er ideel for familier. 9/7 dages jagt og ophold. I alt kr. 14.000.

ARGENTINA - BLACK BUCK

På den ægte pampas. en kvægfarm 36.000 ha. ægte gauchoer til hest og masser af vildt - stor vildt og fuglevildt. 5 overnatninger inklusive en blackbuck samt flybillet. I alt kr. 32.000

SKOTLAND - KRONHJORT

Opholdt er superlækker lejlighed i en æstetisk indrettet Lodge. Kronhjortene er store efter skotske forhold. en mellem ting mellem highland og woodland-hjorte 4 dages ophold inklusive 2 dages jagt samt 2 kronhjorte. I alt 17.000

TYRKIET - VILDSVIN

Ophold i superlækker lejlighed i 7 dage helt ud til Middelhavet med skøn udsigt - 100 meter til badestrand - samt 3 dages pürsch på vildsvin i Taurus-bjergene bag Alanya. 7/3 dages jagt I alt kr. 9.500

SYDAFRICA - PLAINSGAME - TIGER FISH

I Limpopo kan vi tilbyde super luksuriøs og komfortabel ophold suppleret med en masse aktiviteter for ledsagere 8/6 dages ophold samt jagt 2 x 1. I alt 13.500

NEW ZEALAND - THAR OG GEMSE

6/5 dages jagtrejse med super guide, inklusive transfer, helikopter transfer, en Gemse og en Bull-Thar. I alt kr. 35.000

Holmelund Jagtrejser • Råbjergvej 4 • 6682 Hovborg • Tel.: 75 39 61 43 • Mobil: 26 11 61 43

www.holmelund-jagtrejser.dk

Få alle detaljer om jagtrejserne på www.nordisksafariklub.com

○ **NAMIBIA:** Jan-Eric Jansson var i maj måned i Omuramba i Namibia og jage antiloper. Det blev til i alt fem trofæer. Turen var arrangeret af LB Jagtrejser www.lbjagtrejser.dk ★

○ **SYDAFRIKA:** Peter Larsson har sendt os en rapport for hans seneste tur, hvor han besøgte Limpopo provinsen i Sydafrika. Resultatet blev en bøffel, en Nyala og en Red Hartebeest – alle tre i medaljeklassen. Turen var arrangeret af Caldwell Safaris. ★

○ **SPANIEN:** Thomas Bekkevold tog til Sierra Tejada for at jage og nedlægge en Ronda Ibex. Alt gik, som det skulle, og Thomas kunne rejse hjem til Danmark med et fint trofæ. Turen var arrangeret af Iber Hunting www.iberhunting.com. ★

CANADA: Wilmar Ehlers rejste for fjerde gang på jagt i British Columbia, og denne gang var målet en moosetyr. Jagten fandt sted i området »Beaton River« og var arrangeret af Pink Mountain Outfitters – www.pinkmountainoutfitters.com. ★

Vil du også dele dine jagtoplevelser?

– så gå ind på www.nordisksafariklub.com

Vælg »min side« og følg vejledningen. Bemærk, at vedhæftede fotos skal være i en god høj opløsning for at gøre sig godt, når de bliver trykt.

Alle jagtrapporter gemmes i arkivet, og udvalgte jagtrapporter bringes i Trofæ.

AURORA JAGTREJSER DIN JAGTREJSEPARTNER

Bukkebussen til Polen 2017

kører 4.-8. august • 4 dages jagt og ophold med fuld forplejning • Ophold i dobbelt værelse, jagtføring 1:1 • Buskørsel Danmark/Polen t/r **kr 5.650,-**

Kasakhstan Sibirisk råbukke jagt

TOP område Grupperejse fra 27. aug. - 3 sept 2017 eller forhør nu på 2018, da det er tid til at booke hvis man vil have en plads.

Slovenien gemsejagt

• 4 opholdsdage i jagt hytte • 3 jagtdage m. pürsch og ansitz • Jagtføring 1:1. I alt **kr 5.950,-**

Hjortejagt i Polen

• Inkl. kronhjort optil 5 kg, 4 jagtdage. I alt **kr 12.950,-**
Forhør om mulighed for bustur 21.-26. sep. 2017

Hundyrjagt Polen

Inkl. 10 råer og lam. 3 dages ophold i dobbeltværelse. Jagtføring 1:1. I alt **kr 6.450,-**

Polen 5 bukke uanset størrelse

3 dages jagt med fuld forplejning • Ophold i dobbeltværelse, jagtføring 1:1
Pris pr. jæger **kr 13.450,-**

Drivjagt Polen, 11.-15. januar 2018

Samlegruppe forhør nærmere

Sydafrika super farm

• 6 opholdsdage i dobbeltværelse • fuld pension • 5 jagtdage, jagt 1:1 • 3 dyr inkl. i pakken valgbar imellem (Impala, Warthog, Blesbuck, Duicker, Steenbuck, Springbuck). Fantastisk billige trofæpriser **kr 11.450,-**

Polen Drivjagt december 2017

Inkl. 6 kronhjorte optil 4 kg • 4 dages ophold, fuld forplejning inkl. middagsmad i skoven • Ophold i dobbeltværelse, 3 drivjagtsdage med 6-10 drev pr. dag • Afskydning af alle vildsvin inkl. keilere, Hind/kalv, rå/lam. Pris pr. jæger **kr 13.550,-**

Spanien Inkl. 1 Rondo eller 1 South Eastern Ibex uanset størrelse

2 jagtdage 1:1 • 3 dages ophold
Pris pr. jæger **euro 3650**

Spanien 1 beceites ibex op til sølvmed.

sølvmedalje + 1 hundyr 2 jagtdage 1:1 • 3 dages ophold
Pris pr. jæger **kr 28.950,-**

Australien vandbøffel

Gruppe rejse fra den 27. september til den 8. oktober 2017. 1 ledig plads tilbage forhør på dette.

Spanien Monteria 2.-5. februar 2018

• Mulighed for afskydning af ca. 200 hinder/kalve, dåer/dåkalve, muflon får/lam, vildsvin +/- 10 %.
• 3 dages ophold, på hotel i dobbeltværelse • 2 jagtdage på Monteria med varighed af ca. 4 timers jagt pr. dag • spansk jagtlicens, transfer fra Malaga til jagtområdet t/r • Pris i alt pr. jæger ved 20-22. deltagere **euro 2990**

Namibia Inkluderet 4 trofædyr i denne special pakkepris:

Vælg 4 forskellige dyr i pakken ud af disse 8 dyr: Impala, Warthog, Blesbok, Steinbock, Duicer, (1. Blue/Black Wildebeest eller Oryx) • 7 opholdsdage i dobbeltværelse • fuld pension • 6 jagtdage • Jagtføring 1:1, Alle drikkevarer er inkluderet. Pr. jæger. Ved min. 2 jægere **kr 15.950,-**

Sydafrika

inkl. 1 sabel over 40 tommer • 7 opholdsdage i dobbeltværelse • 6 dages jagt • Jagt 1:1 • fri bar. Pris pr. jæger **kr 39.500,-**

tlf. 2345 2694 www.aurorajagtrejser.dk

Irlands brogede

AF JØRGEN BÖLCHO

NÅR MAN NÆVNER IRLAND i en jagtlig sammenhæng, vil de flestes tanker vel naturligt nok blive ledt hen på jagten på sikahjort. Og som sådan er det nok også det, der jages mest på den grønne ø, men i øvrigt hvad jagtbare arter angår, ja, så rummer Irland flere og har overraskende stærke tro-

fær af især kronhjort, vildged og får. Jeg har nu besøgt og jaget i Irland flere gange og har igennem oplevelser og selvsyn efterhånden fundet, at Irland fortjener en omtale ud over blot jagten på sikahjort.

Sika

Som sagt er Irland nok mest kendt for jagten på sikahjort, og det er da også

det, de fleste tilrejsende jægere kommer til Irland for. Sikaerne blev introduceret til Irland for over 150 år siden via private godser i området omkring Wicklow. En hjort og tre hinder kom igennem Lord Powerscourt til at danne grundstenen for den nuværende bestand. Senere suppleret med undslupne individer har de spredt sig, og i dag findes de overalt i Irland, men

mangfoldighed

særligt i Kerry og Wicklow. Bestandene trives i både skoven, mark-/engområderne samt bjergene.

»The rut«, altså brunsten, starter i slutningen af september til helt ind i den første uge af november, helt afhængig af lokale vejrforhold. Sikaens skrig under brunsten, eller fløjten, som andre kalder det, høres langt væk og er i sig selv bjergtagende, første

gang man oplever det. Hjorten skrider altid tre gange, og de irske stalkere er rene eksperter i at kalde den brunstige hjort ind på skudhold ved at skride som en rival. Men pas på hinderne – de fungerer som små alarmsatellitter, og skrider først en af dem, forsvinder de alle. Hjorten laver flere sølehuller, som den tjekker regelmæssigt, hvilket man som jæger kan udnytte. Søle-

hullerne er samtidig et signal til andre hjorte om at holde sig væk.

En voksen sika er normalt otteender, men det sker ikke sjældent, at der både fældes 9- og 10-endere. Sommerpelsen er rødlig med synlige hvide prikker på siderne, mens vinterpelsen nærmest er mørkegrå til sort uden pletter. Sikaerne jages primært morgen/aften, men bjergjagten kan

Nej, deres fokus er på, om man evner at sætte en kugle helt, helt præcist ...

6 ender skudt ved sølehul – bemærk indgangshullet.

udøves hele dagen. Vær forberedt på lange vandreture over moser, bække, floder, bjerge. Hjorten kommer ikke til dig, du må jage den. Ierne går meget op i det, de kalder »clean kill«, altså højt skud på dyrets skulder eller hals-skud, hvor dyret forender øjeblikkeligt. Grunden hertil er, at et dyr, som løber anskudt, tit ikke vil blive fundet igen pga. den tætte undervækst i skoven eller på bjerget. Selv pådrog jeg mig engang en skulderskade, da jeg gik igennem mandshøjt krat, som havde overgroet en to meter dyb drængroft. Højre hånd bar riflen, så der var kun venstre hånd til at afbøde faldet, hvil-

ket foregik lodret ned med hovedet først. Krattet ER meget tæt, men sikaerne elsker det.

Ierne vurderer ikke på, om man bruger en grovkalibret riffel, og de jager gerne selv med de helt små kalibre. Nej, deres fokus er på, om man evner at sætte en kugle helt, helt præcist, gerne på lang afstand. Dette er essentielt især ved jagt på sika, som er mere skudstærkt end de øvrige hjortearter. Man mener, sikaerne trofæmæssigt er stærkere i Wicklow end i Kerry. Således betragtes en otteender i Wicklow som værende normen, hvor man i Kerry betragter en seksender som nor-

men. Wicklow leverer gang på gang medaljehjorte, og dette sker selvfølgelig også i Kerry, bare ikke i samme omfang. Desuden hævder irerne, at en sika, hvis den får nok år på bagen, kan blive helt op til 14 ender. 10-ender skydes jævnlige, og 12-ender har jeg set både nedlagte og levende. Man tænker nok her, om der er tale om hybrider, men det er ret let at se forskel, og jeg har ikke kunnet konstatere hybrider i sammenhængen.

Kronhjort

Kronhjort findes overalt i Irland både i skovene og i bjergene. På private god-

ser i området Donegal er der bestande med enorme hjorte med gevirvægte langt over 12 kg og 30 ender. I Kerry er kronhjortene fredede, da bestandene her anses for »natives«, altså egentlige oprindelige indfødte irske bestande. Netop disse har jeg mødt under sikajagt i Killarney i Kerry, hvor jeg under en morgenstak hørte en hjort brøle på et plateau højere oppe ad bjerget. Min stalker fortalte, at en ganske bestemt hjort indtog dette område hvert år, og at han sidste år var 20-ender. De øvrige bestande stammer fra udsættninger fra engelske parker, tyske områder samt New Zealand, som alle har krydset sig med den oprindelige irske bestand.

Brunsten starter i midten af september til slutningen af oktober, og at betragte dem en tidlig frostmorgen i bjergene, hvor de brøler og udfordrer hinanden til kamp, sender kuldegysninger igennem en. Bestandene på bestemte godser i Irland er meget større og stærkere både i kropsvægt samt gevir end den egentlig vilde oprindelige bestand. Vægten kan variere imellem 200 til 300 kg. Deres trofæprisliste stopper ved 18 kg! Vel at mærke til en pris langt under, hvad der opkræves i eksempelvis Polen, Ungarn og Bulgarien osv. Jeg har selv set og holdt adskillige af disse kæmpe hjorte, og er det det, man vil, er chancerne bedst i det nordlige Irland oppe i Donegal. En stalker, som jeg engang jagede får med, kom netop fra Donegal og fortalte, at han igennem hele sin opvækst

Sølvmedalje

har skudt adskillige af disse kæmpehjorte og aldrig har givet så meget som en krone for det.

Dåhjort

Dåhjorten findes overalt i Irland som lommebestande, særligt omkring egeskove og det åbne højland. De første dådyr kom til Irland med normannerne i 1169 og er i dag den art, som har spredt sig mest, bare ikke i antal. Jagten på dem udøves gerne som et miksmellem anstand og stalking som ved

jagten på sika. Det siges, at dåhjorten i Irland flygter, når den ser en, men af natur er meget nysgerrig. Således fik jeg at vide af en stalker, at skovarbejdere ofte oplever, at dådyrene trækker ind i skovningsområderne for at se, hvad der sker. I virkeligheden tror jeg nærmere, det handler om, at de er interesserede i de knopper, der bliver dem tilgængelige fra de fældede træer.

De bedste trofæer ses fra midten af Irland og sydpå. Dåhjorten jages nemmest under brunsten, som går fra mid-

ten af oktober til slutningen af november. Selve brunsten udløses af længden på døgnet, men også vejrforhold spiller ind. Således kan brunsten lokalt gå i stå for at blusse op igen senere. Igenem brunsten brøler hjorten, imens den løber rundt fra sted til sted og holder øje med sine dåer. Brunstpladserne er gerne de samme år efter år. Farven går fra helt lys cremet til sort. Man må her ikke regne med alt for stærke trofæer. Dog med undtagelser, men den generelle bestand byder hovedsageligt på ganske normale trofæer. Dette betyder ikke, at jagten på dem bliver ringere, men skal man skyde dåhjort, er man nok bedre tjent med at vælge et andet land, hvis det er den store hjort, man går efter.

Får og geder

I 1848 blev den vigtigste afgrøde, kartoflerne, ramt af sygdom med en alvorlig hungersnød (*The Great Famine*) til følge. Trods fødevarehjælp fra England blev elendigheden altomfattende, og befolkningstallet sank drastisk som følge af sultedød og emigration. Baggrunden var, at en tredjedel af den irske befolkning næsten primært ernærede sig af kartofler. Men i 1845 slog høsten

fejl. Kartoffelplanterne blev angrebet af en svampesygdom, hvilket fik katastrofale følger. Hele høsten gik tabt. Det samme skete de næste tre år. Hungersnøden hærgede, og det skønnes, at omkring en halvanden million mennesker døde af sult. For at føje spot til skade var vinteren i 1847 usædvanligt hård i Irland. Og i hungersnødens kølvand fulgte tyfus, der tog livet af mange. På vestkysten var det særligt slemt. I Mayo og Kerry blev befolkningen halveret. Derved gik det stærkt ud over gælisk sprog og kultur, som stod stærkest på de kanter. De fleste emigranter tog til USA.

Men før de tog afsted ... slap de deres husdyr fri. Disse dyr, hovedsageligt geder og får, dannede grundstenen til den i dag på nogle steder massive bestand af disse to arter. Naturlige fjender var der ingen af, da den sidste irske ulv blev skudt i Carlow i 1786.

Vildgederne er meget varierende i kropsvægt. De findes som udvoksende helt små, som vi kender dem fra herhjemme fra vores tamgeder, men jeg har selv skudt vildgeder i Wicklow med samme kropsvægt som en sikahjort. Det er imponerende dyr i alle farver, og tro det eller ej, en vildged er

særdeles flot hovedmonteret med sit lange hår og svungne horn. Men stadig nu syv-otte år efter jeg fik en udstoppet, så lugter den noget så forfærdeligt. Og i den frie natur er det værre. Selv på ganske lange hold kan man lugte flokken, hvis vinden bærer deres fært imod en. Jagten er nem, da gederne ikke er specielt sky og gerne kun flytter sig lidt, når jægeren nærmer sig. Deres syn er som andre geder og fårs formidabelt, og de holder øje med én konstant. Det svære bliver, når man skal have den, man ønsker skudt fri af flokken, som nemt kan være på 30-40 geder. Gederne klumper sig sammen med de ældste væddere inderst i flokken og resten udenom. Et lidt ucharmerende træk hos de ældre herrer. Tit må man ligge ned længe tæt på flokken, før der opstår en skudchance. Når gederne endelig beslutter at flygte, sker det på én lang række, som perler på snor, og i det irske højland er det umuligt at følge med dem grundet terrænnets bundforhold. Selv om højlandet ser grønt og frodigt ud, er bunden bestående af løse klippesten mange steder, og man skal være forsigtig, når man bevæger sig. Lokalt har jeg oplevet, at man importerer geder fra

Brunstpladserne er gerne de samme år efter år. Farven går fra helt lys cremet til sort.

Drømmer du om at køre
på første klasse?

Audi A4 privatleasing fra 3.995 kr./md.*

Med avanceret teknologi, progressive innovationer og komfort i topklasse sætter den nyudviklede Audi A4 nye standarder i sin klasse. Ved Audi Privatleasing leveres den nye Audi A4 blandt andet med følgende udvalgt udstyr: Xenon plus forlygter, businesspakke (Audi smartphone- og music-interface, navigationsforberedelse, komfortmidterarm læn, splitbagsæde), 3-egget multifunktionslæderrat, parkeringshjælp for og bag, sædevarme foran, 16" alufælge, belysningspakke samt metallak.

Oplev Audi A4 hos din lokale Audi forhandler eller læs mere på audi.dk/leasing

A

* Privatleasing via Nordania Finans. Løbetid 36 mdr. 15.000 km./år., førstegangsydelse: 35.000 kr., samlet pris for 36 mdr.: kr. 178.820 ekskl. dæk, forsikring, brændstof og grøn ejeravgift. Audi A4 2.0 TFSI 190 HK. Brændstofforbrug ved bl. kørsel: 18,2 km/l. CO₂: 125 g/km. Bilen er vist med ekstraudstyr.

andre områder, sågar fra Skotland, for at tilføre den lokale bestand gener efter specielle trofæmæssige hensyn. Det være sig stort udlæg kontra bagudrettede horn eller bare kraftigere base eller begge dele kombineret.

Fårene kalder irerne selv enten »soay sheep« og »stone sheep«. Jeg skal ikke redegøre for deres udtalelser, men mon ikke der på de over 100 år er sket en del krydsninger fårearterne imellem. Modsat gederne lever fårene, især vædderne, alene. De holder til i det tætteste, tætteste krat, og man ser dem mest, når de går i brunst. Når det sker, kommer de vilde væddere ned i dalene og forsøger at komme ind i indhegningerne og parre sig med tamfårene. Ierne har efterhånden fået hornene avlet væk

på deres tamfår, hvorfor de ikke ønsker parring med vildfårene, da afkommet altid får horn igen. Derfor ønsker især fåreavlerne dem skudt, og derfor er jagten også billig.

Vædderne er store og muskuløse af krop, og deres uddlag, som er særdeles tykt, gør dem skudstærke. Men fårejagter er herlige, og flere af hornene har særpræg, som gør dem unikke, fx sorte med ravgule striber. Min knægt nedlagde i en ung alder en særdeles stor og flot vædder i guldklasse. Den hav-

de dobbeltsnoede horn, og som om det ikke var nok, skød han to dage efter en sikahjort til bronzemedalje. Netop det at kombinere jagten med flere andre arter, nu når man endelig er afsted, åbner Irland altså op for i særdeleshed.

Muntjac

Også fåreracen »four horn sheep« eller jacobsfår findes i frie bestande i Irland. Et meget specielt trofæ, som sjældent er regelmæssigt udviklet og derfor kan fremstå noget »rodet«. Jagten på denne er som på de øvrige får.

Muntjac/vildsvin

Muntjacene undslap tilbage i 1920 fra dyrehaven i Woburn Estate i Bedfordshire England. Bestanden her er solid og tæt og vokser med ca. 10 % om året. De er vagtsomme dyr, som al-

tid er i bevægelse og sjældent står stille længere end et sekund. Igennem de sidste 20 år er respekten for muntjacen som jagtobjekt gået fra at betragtes som et skadedyr til respekteret troføjagt.

Hinden er drægtig i syv måneder og er efter fødslen allerede klar til parring efter 48 timer. Smaldyrene er allerede parringsklar i en alder af otte måneder. Altså en potentiel ynglemaskine, der kan blive op til 15 år. Heldigt da de nu også ses lejlighedsvis i Irland og ganske givet stammer fra private udsætninger. En egentlig udsætning er sket i Nordirland i 2009, og de er lejlighedsvis blevet set siden. Ligeledes forholder det sig med vildsvin, som nu også ses spredt i dusinvis over hele landet, ofte i rotter. Også disse må

nødvendigt stamme fra undslupne eller udsatte dyr. Irlands milde klima varslers godt for disse to arter, og hvis regering og lokale jægere kan forvalte en fornuftig praksis omkring forvaltningen af disse, kan der givet på længere sigt også laves en rigtig god jagt på disse. Status er dog, at jægerne beskyldes for at have udsat både muntjac og vildsvin, samt at den irske regering har klassificeret begge arter som uvelkommen i Irland. ★

På
www.nordisksafariklub.com
finder du jagtnyheder,
jagtrapporter og meget mere

Sikajagt i Irland

– bedst med Irish Deer Hunting

Vi taler dansk

F.E.KS. BRUNSTJAGT
i september, oktober og november 2017.
Indkvartering i 4* B&B med aftensmad inkl.
Vi sørger for alle tilladelser her i Irland.

YDERLIGERE INFO: +353 87 195 25 06 / irishdeerhunting@gmail.com

IRISH DEER HUNTING

Vildgedeflok med mange medaljetrofæer.

Resultatet er til en stor guldmedalje.

Gammelt Four Horn Ram.

Lige før skuddet går.

Får i guldklasse.

Mine børn med hvert sit får.

Med børn på jagt

TEKST OG FOTOS:
PER KAUFFMANN

Syvårige Gavin er i det hele taget en harmonisk dreng, der allerede har skudt hundredvis af egern, træpindsvin og andre smådyr. Til sin seneste fødselsdag fik han en splinterny halvautomat i kaliber 20. Den er ganske vist ganske for lang til ham, men nu er andejagten gået ind, og han er fyr og flamme. I går skød han en håndfuld blåvingede krikænder med lidt flere håndfulde af de små patroner, og i dag skal han så på andejagt med mig.

UD OVER SMÅVILDT har Gavin også allerede skudt en stor bisontyr med sin fars safaririffel. Så skulle man vel tro, at han var glad og tilfreds, men tværtimod er han forbandet over, at man skal være fyldt 10 år, før man må skyde en whitetailhjort. Hans vrede over dette forhold er især udtalt i denne tid, hvor hjortejagten netop er gået ind. En drøm, der for en dansk dreng med tilsvarende alder ligger ni år fremme i tiden. Men det er naturligvis et ganske ligegyldigt argument over for Gavin, selv om den urimelighed også gør ham vred – på hans jævnaldrende danske lidelsesfællers vegne. Klokken er kun fem om morgenen, hvilket måske er lidt tidligt til en diskussion af denne art, men Gavin er morgenfrisk, og problemstillingen ligger ham meget på sinde. For et øjeblik siden blev jeg samlet op af Lance, som er den stolte far til den unge jæger, for i dag skal vi alle på andejagt sammen.

Mojo med roterende vinger

Hele ladet på trucken er fyldt med lokkere, både gæs og ænder. Samt en såkaldt Mojo-lokkeand med roterende vinger, der kan fjernbetjenes. Der er lidt fyldt i førerkabinen med både Gavin, undertegnede og retrieveren Saphir, der ser noget tung ud. Godt at se, at der er nogen, der har råd til at fodre deres hund. Vi kører forbi den døgnåbne tank for at købe lidt morgenmad og noget kaffe. Gavin får noget, der mere ligner slik end mad, og naturligvis en Coca-Cola. Det kan også kun være godt for ham, for han har noget at indhente, så tynd og spinkel han er. Han skulle jo gerne komme til at ligne sin far, en rigtig amerikaner altså.

Vi skal køre et stykke tid sydpå og krydse den tværgående highway 20, der samtidig er kommunegrænsen. Nord for den vej er gåsejagten endnu ikke gået ind, men syd for vejen må de skydes. Det giver os god tid til, at Lance kan fortælle mig om de forskellige forhold i forbindelse med dagens jagt. Blandt andet fortæller han, at der kun er lokale gæs i området, da de endnu ikke er begyndt at trække ned nordfra – vejret er simpelt hen for mildt der-

oppe. Problemet med de lokale gæs er, at de oftest kommer alene, i par eller i små familieflokke, hvorfor han ikke regner med, de kan trækkes ind til lokkerne. Til gengæld tror han på, at vi kan få nogle chancer på overflyvere, der stiller deres nysgerrighed. Han vil helst ikke, at jeg skyder på længere afstand end 50-60 meter, hvilket jeg nemt kan give ham ret i vil være usundt. På den anden side fører min lånte pumpgun i kaliber 12 en håndfuld 90 millimeter-patroner i haglstørrelse BB (4,6 mm). Måske lige i overkanten til ænder, men helt fine til gæs på afstande, der minder om de danske anbefalinger – og måske et par meter mere. Normalt kan man i USA anvende blyhagl til næsten alle formål, dog er det forbudt, når det gælder vandfugle, hvorved man er henvist til blyfrie hagl.

Endelig på landet

Efter et stykke tid forlader vi asfalten og kører et stykke på en grusvej for til sidst at køre ind over en stor græsmark. Da det begynder at blive for blødt, skønner Lance, at det nok er på tide at stoppe og slæbe grejet ud på den medbragte slæde. Alt er der tænkt på. Jeg har ikke waders og må derfor nøjes med at give en hjælpende hånd med grejet på land, hvorfor jeg begynder at slæbe våben, patroner, kald og sløring over til et andeskjul af træ, nærmest som et lille hus, bare lavere og uden tag.

Det kniber lidt at finde rundt i mørket, og en emsig and rapper i tagrørene på den anden side af dammen, som jeg indtil videre kun har en fornemmelse af, hvordan ser ud. En rum tid senere er lyset begyndt at komme, Lance kommer tilbage fra vandet og melder klar, for så vidt angår lokkeænder og lokkegæs. Jeg installerer mig i skjulet sammen med Gavin, mens Lance forlader os for at køre bilen et stykke væk. Gavin er noget urolig og kaster sig over at øve sig på gåsekaldet. Den får ikke for lidt, men pludselig er der en gås, der besvarer kaldet et stykke bag os. Meget overrasket over sin dygtighed kryber han sammen i skjulet og sidder klar med den lille tyver. Dog er han ikke mere ophidset, end at han husker at slå Mojo-lokkerens roterende vinger fra. Senere forklarer han mig, i bedste skolemesterstil, at gæssene ikke vil lande, når Mojoen kører. Om det er rigtigt, ved jeg ikke, men noget kunne tyde på, at det hjælper på de to canadagæs, der kommer nærmere og nærmere.

Gæs incoming

De to store gæs kommer desværre meget lavt ind fra venstre side og et pænt stykke ude. Gavin forholder sig helt i ro, hvilket naturligvis undrer mig. Senere viser det sig, at

han har strenge ordrer på ikke at skyde på gæs, medmindre de er helt tæt på. Men i situationen tøver jeg lidt, fordi jeg gerne vil have ham til at være med i skydningen. »Shoot, shoot,« nærmest råber han, da de to fugle er på fint hold. Det er endnu ret dunkelt, hvorfor jeg mister de to gæs af syne, da de kommer ned i striben mellem himmel og vand. Den forreste er derfor nærmest allerede landet, da jeg igen kan se dem i silhuet med vand i baggrunden. Jeg skyder den bageste og trækker frem på den forreste, der imidlertid nu igen er usynlig i striben mellem vand og himmel. Da jeg endelig kan se den igen mod den lysende himmel, er den for langt ude. Men det gør ikke så meget, for en canadagås at starte med redder jo hele dagen.

Lance er ikke alt for imponeret, da han kommer tilbage til skuret. »A little early, I guess,« siger han. Gode gud,

”

... fra 4. oktober til 16. december,
er bag limit på seks ænder pr. dag.

jeg havde ikke skænket en tanke, at det ikke helt var blevet skydetid endnu. Min eneste undskyldning er, at når man skyder hjorte i Nebraska, ja, så må de skydes, når man kan se dem. Men jeg har begået en fejl, og dem vil man vil jo helst holde for sig selv. Det er dog ikke muligt her, men heldigvis er der ikke stor chance for, at ret mange har hørt mit beklagelige skud. Lance forklarer mig om reglerne, som minder om de danske, når det gælder ændernes jagttidsbegyndelse, nemlig en time før solopgang.

Han repeterer også lige reglerne om bag limits, selv om han ikke tror, vi får problemer med de regler. Så god en andejagt bliver det næppe så tidligt på sæsonen og med så godt et vejr.

Bag limits og regler

Bag limits (bag: taske og limit: begrænsning) er ganske almindelige overalt i den amerikanske jagt og på stort set alle vildtarter. Størrelsen varierer fra område til område og kan være så lave som en fugl pr. år, eksempelvis når det gælder den sjældne sage-grouse eller trompetsvanen, til eksempelvis 50 fugle pr. dag, når det gælder visse gåsearter. Bag limits fastsættes af den amerikanske

naturstyrelse (*Fish & Wildlife*) og baseres på optællinger og andre værktøjer. Når det gælder ænder i Nebraska i den

regulære andesæson fra 4. oktober til 16. december, er bag limit på seks ænder pr. dag.

Dog er der visse spidsfindigheder, idet man maksimalt må skyde fem gråænder, hvoraf maks. to må være hunner. Yderligere begrænsninger er, at man maksimalt må skyde tre wood ducks (brudeand), tre redheads (amerikansk tafeland), to pintails (spidsand), tre scaup (bjergand) og en canvasback (stor taffeland). Arter, der ikke er nævnt, må skydes op til den gældende bag limit, herunder skeand, atlingand, knarand mv. Ud over den nævnte bag limit på ænder må man hver dag skyde op til 5 skalleslugere, 15 blichøns og 5 mørke gæs, eksempelvis canadagæs.

For at komme på jagt kræves det, at man har et statsligt jagttegn og herudover køber både et habitat stamp (frimærke), Nebraska waterfowl stamp og et landsdækkende trækfuglefrimærke. Alle disse frimærker koster 5-15 dollar, og pengene går til naturbevaring i en bred sammenhæng.

I det gryende lys kommer der lidt ænder forbi lejlig-hedsvist. Vi er i lidt for stor afstand til lokkerne, men de kan ikke ligge tættere på os for tagrørene, og vi kan ikke komme tættere på dem uden at miste vores mulighed for at skjule os. Det må gå, som det bedst kan. Men det betyder, at kun de ænder, der kommer ind fra siden, mellem vores skjul og lokkerne, er på skudhold. En enlig knarand

Det varsler om, at en spændende gåsejagt er på trapperne ...

drejer rundt langt ude og søger ned mod vores baghold. Gavin får det første skud, mens Lance og jeg holder os klar. Det bliver dog ikke nødvendigt, for Gavin piller den ned med sit første skud. Ikke så snart har den fede hund apporateret anden, før en flok skeænder lægger an til landing. »Bootlips«, siger Lance hviskende, da de slår landingsstellet ned og hastigt nærmer sig. »Støvlelæber« er et af de kælenavne, denne fugl har herovre. Et andet er »spoonbill«, altså skenæb, hvilket er tættere på det, vi kalder en skeand. Jeg piller en ud af flokken, og det samme gør enten Gavin eller Lance, det diskuterer de lidt om, mens Saphir prustende apporterer de to fugle.

Rod i skjulet

Kort efter har vi skudt seks ænder, hvoraf den ene dog gik et langt stykke ud over marken, inden den faldt ned. Den finder vi desværre aldrig, skønt både vi og Saphir gør et godt forsøg. Men de andre fugle bliver hevet indenbords i

skjulet til canadagåsen. I starten blot i en bunke, men så snart der kommer en pause, må jeg ordne dem pænt. Snart efter kommer en enlig gås ind. Lige før den er på skudhold, slår den af, og Lance undskylder, at han glemte at slå de roterende vinger fra – helt overbevist om, at det er grunden. Kort efter kommer der imidlertid to canadagæs ind på stive vinger. Mojo-vingerne bliver slået fra, og alle er klar. Gavin må ikke skyde på den afstand, så da Lance skyder den forreste gås, napper jeg den bageste. Begge fugle er dødsjudte på trods af en afstand på op til 50 meter. De virker bare, de patroner.

Efter en stund beslutter vi at pakke sammen for at have tid til at kigge i et par små vandhuller i nærheden. Et enkelt af dem er tørret ud, og i de andre kommer vi ikke tæt nok på fuglene i det flade landskab. Men vi har såmænd også gjort det godt i dag. På en mark, næsten hjemme ved ranchen, sidder der 30 canadagæs. Det er den første større flok, der er set i omegnen, og er antageligt en fortrop nordfra. Det varsler om, at en spændende gåsejagt er på trapperne, og om et par uger bliver det giftigt her omkring. Men det bliver uden mig, for så er jeg på vej på nye eventyr. ★

Plan your trip now with ...

www.safarisycaza.com
CACERIAS INTERNACIONALES

Share twenty years of experience ...

... in the international hunting!!!

Specials programs in Spain

Contact Owner/Guide: Mariano López Peñuelo
Ph: +34 678 60 20 04 • Email: huntingmariano@yahoo.es
www.safarisycaza.com • SPAIN

Vanvittige

A man in camouflage gear is sitting on a rocky mountain slope. He is wearing a camouflage cap and jacket. Next to him is a large, olive-green backpack with a rifle mounted on top. The background shows a vast mountain range under a clear blue sky.

For begge de modeller, jeg testede – Vorn Deer (42 liter) og Vorn Lynx (12-20 liter) – er bæresystemet bygget op med et formidabelt lænde- og skulderstøtte. Rygsækkens opbygning får kiloene til at hvile behageligt mellem skulderbladene og i ryggens lændebøjning, samtidig med at kiloene bæres af hofter og ben. På dette foto ses Vorn Deer, der på trods af sin størrelse sagtens kan bruges som dagsrygsæk under jagten. Tom vejer den 2,6 kilo.

Vorn

TEKST OG FOTO:
THOMAS LINDY NISSEN

Eirik Andersen startede i 2012 virksomheden Vorn Equipment, der i skrivende stund producerer tre modeller af jagtrygsække med et patenteret, unikt våbenreleasesystem – vi har testet et par af dem på praktisk jagt og giver her vores bud på plusser og minusser.

Sekundet efter er jeg skudklar – det virker!

DE NEWZEALANDSKE ØSTKYSTBJERGE rejser sig som gråmassiver over gyldent græs i bunden af dalen, langt inde. Sceneriet er vanvittigt smukt, men som bekendt kan det smukke også være rigtigt grumt, når bjergene udfordrer både fysik og udrustning.

Der er ni kilometer ind til det område, hvor vi skal campe, og utallige gange skal vi krydse floden undervejs. Det er derfor med bekymring, at jeg svinger den forhåndstilpassede, loddengrønne, 42-liters Vorn Deer rygsæk over skuldrene og tager de første skridt.

På en tur som denne ville jeg faktisk gerne have haft min gamle, velkendte og gennemtestede rygsæk med, men skal der testes nyt, kan det lige så godt gøres ordentligt, på rigtig jagt og uden at springe over, hvor bakkedraget er lavest – og allerede fra første skridt føles det faktisk rigtigt.

Klar til skud

Mit første indtryk af rygsækkene er at de – specielt de to mindre modeller – virker ret tunge, selv når de er tomme. Jeg tænker, at dette, ud over materialevalg og en del lynlåse samt andre lukkemekanismer, kan skyldes bæresystemet og det patenterede releasesystem til våbnet.

Efter at have fået rygsækken på ryggen, må jeg erkende, at hvis det er bæresystemet, der giver lidt ekstra vægt, så er det godkendt herfra. Rygsækken er bygget op med et formidabelt lænde- og skulderstøtte, der får kiloene til at hvile behageligt mellem skulderbladene og i ryggens lændebojning, mens vægten bæres af hofter og ben.

Af de tre modeller, er selv den store rygsæk lidt lille til denne type jagt, men da det endnu er relativt varmt i vejret, og vi blot regner med at være i felten i fire dage, kan det dog lige lade sig gøre at få spændt telt, sovepose, liggeunderlag og alt det andet uundværlige på rygsækken. Og så er der stadig lidt plads tilbage til om nødvendigt at spænde noget på i bunden.

Da sækken, efter at være blevet pakket, var meget fuld, var jeg i tvivl om, hvorvidt riflen overhovedet kunne være i »våbenfoderalet« mellem rygsækkens højre bagside og min ryg. Det var dog intet problem at få den passet ind og hæfterne sat på plads.

Efter tre-fire kilometers vandring op gennem floden, rejser klipperne sig ret stejlt på hver side af floden. Vi er så højt oppe, at der sagtens kan være tahr her, så selvom det måske ikke lige er det bedste tidspunkt på dagen, da tahrene sikkert endnu står højt, vil jeg alligevel lige teste, hvor hurtigt jeg kan få fat i våbnet og være skudklar. Hvis det da overhovedet er muligt med den store opbakning.

Jeg griber riffelpiben med højre hånd, trækker i udløseren med venstre. Riflen nærmest falder ud af siden på den propfulde rygsæk, jeg svinger riflen ud til siden, griber den, trækker bundstykket frem og tilbage. Sekundet efter er jeg skudklar – det virker!

Stropper og lommer

Da vi fem timer senere når området, hvor vi vil campe, er jeg på ingen måde mærket af at have båret de mange kilo ind. Rygsækken har på toppen og fronten flere fastsyede stropper, der sammen med tilkøbte remme hjælper med til at holde de store ting som telt, liggeunderlag og sovepose fast og tæt på kroppen således at tyngdepunktet kommer til at ligge bedst muligt, samtidig med at hele oppakningen er stabil at gå med. Tages der højde for riflens placering, virker release systemet uanset at riflen nærmest sidder i spænd mellem indholdet og kroppen. Der er dog to mindre minusser, som jeg ser det, mht. til stropper:

1. Stropperne i bunden af rygsækken, bør vendes, da de efter min mening ikke fungerer optimalt som de nedadvendte løkker, de fremstår som. Jeg fandt ikke på noget tidspunkt en praktisk funktionel anvendelse af disse.
2. Jeg kunne godt have brugt en fastsyet stroppe ned langs hver side af rygsækken ind mod ryggen. Jeg syntes ikke jeg havde så let ved at fastspænde tingene på siden, som jeg kunne have haft.

★ VORN RYGSÆKKENS HISTORIE

Vorn betyder på gammelt nordisk sprog *forsvar*. Men selv om man har valgt et gammelt nordisk ord som brand, er virksomheden en af de nyere på markedet for jagttryksække. Det hele startede i 2009, da den unge jæger og iværksætter, Eirik Andersen, ud af kobberrør, et stykke ledning fra en cykelbremse, og lidt stof, flækkede en rygsæk sammen på en gammel symaskine.

Han forfinede efterfølgende ideen, der var sidste led i en afhandling, han lavede i samarbejde med de norske væbnede styrker – der af navnet!

Eirik Andersen etablerede virksomheden Vorn Equipment i 2012.

Hen under aften nedlægger vi en tahr på 310 meters afstand. I den situation fungerer rygsækken som de fleste andre rygsække perfekt som anlæg. Ud over det viser rygsækken sig på trods af sine 42 liters rummelighed, hvilket er ret meget for en dagsrygsæk, alligevel meget velegnet som dette. Der er god plads til alt, hvad man har brug for under en tur på bjerget. Og da rygsækken tom vejer 2,6 kilo og

Under en af testjagterne foretog vi en opstigning på gennemsnitligt 32 procent over 3,6 km op gennem regnskoven. Her måtte jeg konstant være opmærksom på, at riffelpiben stak op af rygsækken og derfor var eksponeret for at vikle sig ind i eks. lianer og slyngplanter. At manøvrere omkring disse var dog intet problem, da ligevægten i rygsækken er meget fin og man i grunden har en fin fornemmelse af, hvor pibemundingen befinder sig i forhold til terræn og beplantning.

Om jagten foregår i bjerge, skov eller decideret vildmark, så kommer Vorn rygsækkene til sin ret, og dette uanset om du jager med riffel eller haglbøsse. Ud over testen på den her i denne artiklen beskrevne tahrjagt testede jeg de to modeller af Vorn rygsække på gemsejagt over vestkystens våde regnskove samt under jagt på wallaby i det newzealandske landbrugsland.

ikke trods sin størrelse føles kluntet, må den siges også her at få prædikatet godkendt.

Personligt ville jeg nok i nogle tilfælde vælge denne model som dagsrygsæk frem for den mindre og måske mere dagrygsækvelegnede Vorn Lynx, som jeg senere testede. Dels, fordi Vorn Deer har så meget mere plads og det på bekostning af blot 0,5 kilo ekstra vægt. Dels, fordi Deer-modellen kan åbnes både fra fronten og i toppen, hvilket efter min mening og i modsætning til Lynx-modellen, der kun kan åbnes til det største rum lavt på fronten, er meget lettere at arbejde med.

Med netlomme i begge sider til vandflaske, lidt frugt, patroner eller andet, der skal være lige ved hånden, samt lommer med ekstra lynbar netaflukke bagest i både top og front, har man virkelig noget at arbejde med. Jeg synes mulighederne for at organisere en dag på bjerget, i fjeldet, på marker eller i skov til fulde tilbydes i denne model. Det eneste ved Deer-model, som jeg ikke helt har regnet ud, er funktionen af en lang, smal lomme i rygsækkens venstre bageste side. Lommen er da heller ikke tænkt til noget specielt, da den alene er lavet fordi riffelfoderalet ikke fylder hele rygsækkens bredde. Jeg brugte den til poser med kaffe og mælkepulver, men ved nærmere eftertanke vil jeg også mene, at den med fordel og i bedste skandinaviske ånd vil kunne bruges til et par halvliters Linjeakvavit under en hyttetur ...

Banebrydende releasesystem

Til en så lang tur med så krævende jagtdage som vandreturene ind i de newzealandske bjerge er, mener jeg – som det måske forstås – ikke helt de modeller, der er på markedet pt. er store nok.

Deer rygsækken klarede sig dog fint, men bør bruges til

★ SÅDAN VIRKER VORN EQUIPMENT'S PATENTEREDE QRR-SYSTEM TIL RELEASE AF VÅBNET

Inden du tager rygsækken på, sættes våbnet ind i våbenfoderalet, der ligger helt op ad ryggen højre side. Er der sigtekikkert på anbringes riflen med dette indad. Er der også bipod på riflen kan våbnet placeres med denne over selve foderalet. Når våbnet skal bruges her og nu i en snæver vending, griber du piben med højre hånd, mens venstre hånd trækker i en ring monteret på venstre skulderstrop. Ved dette træk gilder to paler i rygsækkens ramme ned/op, og hængslerne, der holder våbnet på plads, frigøres, hvorved våbnet nærmest falder ud i hånden. Selv om det synes sikkert nok at bære våbnet i holderen ladt, men sikret, er det ikke en metode jeg har benyttet. Derfor bør hurtig repetering med bundstykket eller opladning af haglvåbnet være indøvet på forhånd. Systemet er det bedste, hurtigste, behageligste og mest funktionelle jeg endnu har afprøvet på praktisk jagt – det virker helt fantastisk godt!

Som dagsrygsæk under jagt eller til kortere ture, der kræver mindre oppakning er Vorn rygsækkene ganske enkelt geniale. Ikke mindst pga. af de formidable QRR release system til transport og hurtig frigørelse af våbnet.

På disse fire fotos illustreres det, hvor enkelt det er at gribe riflen.

- Først gribes riffelpiben med højre hånd, mens udløseren trækkes med venstre. Riflen udløses øjeblikkeligt.
 - Riflen trækkes over skulderen og gribes med venstre hånd.
 - Grebet skiftes med begge hænder.
 - Alt efter om du går med kugle i kammeret eller ej, skal der enten repeteres, eller riflen er klar til skud.
- For venstrehåndsskytter virker de fire step endnu bedre end for højrehåndsskytter.

det, den er bedst til, hvilket efter min mening vil sige kortere jagtture, hvor oppakningen er overskuelig.

Det ændrer dog ikke ved, at rygsækkens bæresystem er helt genialt, akkurat som det patenterede QRR-system til release af våbnet er intet mindre end fantastisk.

Og når alt kommer til alt, så er det mest banebrydende og bedste feature ved Vorn Equipment's rygsække dette hurtige våbenreleasesystem. Det bevirker, at du, selv om

våbnet bæres bekvemt og sikkert på ryggen, sekundet efter kan stå med et skudklart våben i hånden.

Som den fremsynede og omhyggelige – eller måske rettere uopmærksomme og dovne – jæger jeg er, havde jeg ikke selv på den første jagttur efter tahr behov for at udløse mekanismen i en skarp situation med vildt på flugt foran mig.

Senere på min to måneder lange jagtrejse Down Under

Med Vorn rygsækken i højderne efter newzealandsk gemse på Sydøens vestkyst.

Plusser ved Vorn Deer:

- Næsten lydløst materialevalg.
- Lydløs og meget funktionelt våbenreleasesystem (QRR).
- God ruminddeling med stort rum.
- Fine muligheder for at fastspænde ekstra grej med remme.
- Sidder perfekt og god balance.
- Mange justeringsmuligheder for remme, bæltter og lign.
- Tynde skulderremme, der gør det muligt at skyde med rygsækken på.
- Praktisk håndgreb på rygsækkens højre side, der gør det let og sikkert at tage rygsækken af ryggen med riflen i våbenholderen.

Minusser ved Vorn Deer:

- Frøstande og lign. kan fæstne sig til stoffet. Et andet stofvalg, der afviser frøstande ville måske være en fordel og måske også gøre rygsækkene lidt lettere.
- Lidt for lille til store ture med megen oppakning.
- Kunne optimeres for remsystem.
- Er ikke vandtæt og nogen tid om at tørre.
- Bliver relativt tung, når den er våd.

fik jeg dog brug for systemet, og der er efter min erfaring ingen tvivl om, at releasesystemet virker. Hvis du øver dig lidt på forhånd, vil du altid være klar i en skarp situation, hvor adrenalinet pumper og der skal handles pr. refleks.

Der er uden diskussion, i hvert fald én god grund til at Vorn Equipment er en virksomhed i rivende vækst – den hedder ganske enkelt: QRR-system (Quick Rifle Release). ★

tln@jagtrejsefeber.dk

★ VORN LYNX KONTRA VORN DEER

Ud over den her i artiklen beskrevne Vorn Deer testede jeg også 12-20 liters rygsækken Vorn Lynx i Realtree Camouflage. Denne sidder som sin storebror helt perfekt på ryggen, ligesom releasesystemet virker til topkarakter (dog med den lille indskydelse, at selve udløserhåndtaget blev trukket løs i en enkelt situation, hvor jeg trak hårdt. Dette blev dog repareret af en fingernem jagtkammerat).

Vorn Lynx leveres med ekspansions lynlås, hvilket betyder, at den kan bruges som 12 liter eller 20 liter plus noget derimellem. Rygsækken er ind imellem lidt irriterende at arbejde med, da den ikke åbner fra toppen, men blot forfra og kun i den nederste del. Selvom Lynx er en fantastisk behagelig dagsrygsæk, kan man efter min mening, med fordel vælge den større Deer-model som dagsrygsæk, hvis man ind imellem har brug for lidt mere plads end 20 liter. Den største (Deer) vejer blot 0,5 kilo mere Lynx (2,1 kontra 2,6 kilo), den sidder ligeså godt og tilbyder altså den dobbelte plads.

Teknisk data for Vorn Equipment's tre modeller:

Vorn Deer:

- 42 liter plus federal til våbenet.
- Vægten som tom er 2,6 kilo.
- Pris 2.999 danske kroner.

Vorn Lynx:

- 12-20 liter plus federal til våben (denne rygsæk har lynlåssystem for ekspansion).
- Vægten som tom er 2,1 kilo.
- Pris 2.699 danske kroner.

Vorn Fox

- 7 liter.
- Vægten som tom med hoftebælte og skulderstropper er 1,7 kilo.
- Vægten som tom uden bælte og stopper er 1,1 kilo.
- Klargjort til brug for camelbak i hovedrummet.
- Pris 2.199 danske kroner.

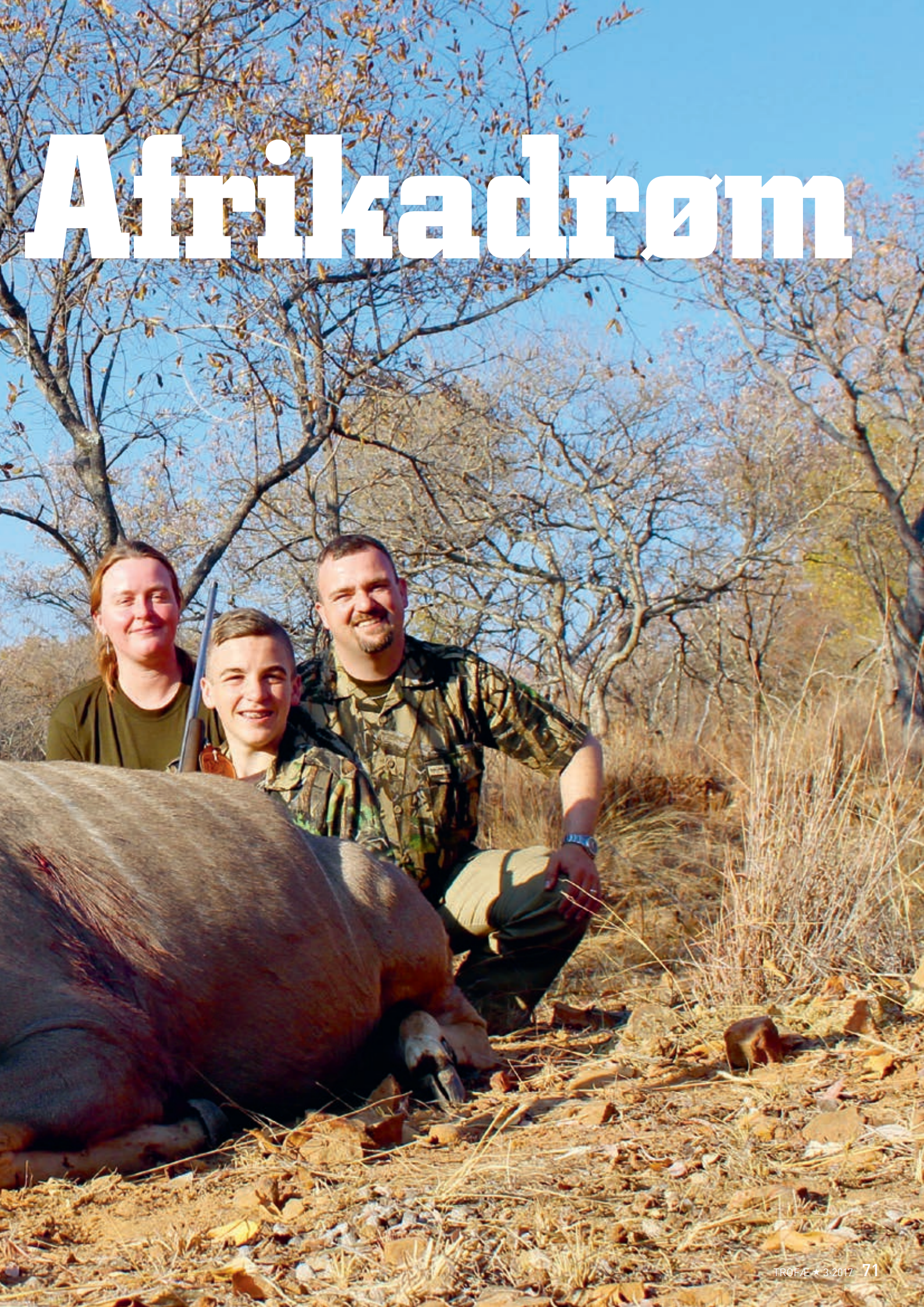

Alle tre modeller, der leveres i enten camouflage eller loddengrøn, har:

- Velproportioneret rum til almindelige våbentyper med eller uden kikkertsigte og bipod.
- Brede, men tynde skulderstropper, der gør det muligt at afgive skud med rygsækken på.
- Vorn Equipment's patenterede QRR-system til release af våbnet.
- YKK™ lynlåse.
- Duraflex™ spænder.
- Høj kvalitet nylonremme.

Vores

Afrikadrom

There is at least one killer in this family!

EN REJSE, DER STARTEDE for mange år siden, da vores søn William gik i hælene på sin bedstefar og sammen lagde planer for en tur til Afrika, når knægten blev 12 år gammel. Årene gik, og desværre døde Helles far, inden turen blev en realitet, men drømmen levede videre.

Pludselig fik vi muligheden, og rejsen blev bestilt.

Vores lille familie tæller William, der var blevet 13 år gammel, og Helle og Jesper, som var helt uden erfaring i at skyde med riffel, så vi gik i intens træning. Skydningen blev lært og trænet alt det, vi kunne, og afrejsedagen kom.

Der var store sommerfugle i maven på den lange flyvetur, men heldigvis tog KLM sig godt af os hele vejen.

Da vi ankom til Johannesburg, blev vi mødt af rejseselskabets guider, som stod stor-smilende med skilte fra Matswani og snart mødte vi de andre jægere og fotosafarifolk. Af sted gik det til Pretoria og ind på vores hotel.

Efter en god nats søvn stod den på lidt sightseeing, og vi må sige, und jer selv at komme op i toppen på Voortrekker-museum. Derfra ser man alverdens vildt og den smukkeste natur. Så gik turen imod Matswani, og alt imens fortalte guiderne flittigt om de byer, vi så, og hvad vi mødte. Det var supergodt.

På vejen var der en lille pause med tid til et glas bobler og lidt snacks i Nylstroom/Modimolle, som er en hyggelig lille by, vi aldrig glemmer. Hen på eftermiddagen ankom vi til Matswani, og da vi kørte ind på denne skønne perle, glemte vi alt om de bumlede veje og den lange rejse. Sikke en velkomst og sikke en ro, vi mødte.

Dyrene går tæt ved lodgen, og det er så specielt at se giraffer komme traskende ud af bushen og kudu stå og spise

lucerne, alt imens bavianerne laver ravage og jager rundt. Frokosten blev serveret, og allerede der fandt vi ud af, at dette var en »+5 kg«-rejse, for sikken mad kokken kan lave!

Om aftenen mødte vi vores PH, Herman, og fik en supergod snak med ham, inden turen gik på museet, hvor vi fik nærstuderet dyrene og igen spist dejlig mad. Det var en super mulighed for at få vist, hvor man skal skyde, og lige studere dyrenes anatomi – vi anede ikke, at alle zebraer har en trekant i deres mønster på bladet.

1. jagtdag

Kl. 6 bankede kokken på døren, og snart sad vi ved et overdådigt morgenmadsbord.

Afsted på skydebanen, og det blev lidt af en omgang.

William startede med at levere den mest elendige skydning nogensinde, og vi stod måbende. Herman bad Jesper skyde, og de første to skud gik super, men så gik riflen i stykker, og han overtog Williams rifle og leverede også en forfærdelig skydning. Herman bad drengen tage en pause og Helle om at skyde, to skud alt for højt, stillede kikkerten og så to skud præcis i midten, og Herman udbrød: »There is at least one killer in this family!«

Jesper og William kæmpede med skydningen, og efter nogen tid og mange skud fandt de melodien. Vi kørte ud på en farm og

skulle gå efter zebra, blesbuck og gnu.

Vi var lige stået ud af bilen og begyndt vores pürsch, da vi mødte en zebra. Helle stillede sig klar, og nerverne meldte sig. Men hingsten kom aldrig fri og stak af.

Så gik vi videre, og efter en times tid kom vi til gnu. De gik på savannen, men de klumpede sig sammen. I 45 minutter ventede Jesper på, at en ville komme fri, men intet skete, og pludselig tog pokker ved dem, og de løb som gale.

Men intet var så skidt, at det ikke var godt for noget, for

nu så vi Blesbuck. Efter lidt tid med riflen og et hoppende trådkors affødt af nerver og spænding faldt en Blesbuck for Helles kugle. Han var 137 meter ude og faldt i knaldet. Sikke en debut. Det første stykke vildt nogensinde.

Herman og Samuel, vores tracker, arbejdede hårdt for at give de bedste billeder, der blev fjernet græs og gravet lidt og flyttet på dyret, og så blev der ellers taget billeder i massevis, og Herman var, som han sagde, »i vaterpas«; han lå på langs og havde boblen på midten.

Da dyret var i bilen, hoppede William, Jesper og Herman op bagpå, og så prøvede vi at køre til flokken igen. BOM! 111 meter ude faldt endnu en blesbuck. Denne gang for Williams kugle. Igen et perfekt skud, og denne gang måtte Herman kigge Helle i øjnene og sige »Sorry, his is the biggest!«.

Der blev igen gjort alt for at få det perfekte billede i kassen, og så gik turen tilbage til Matswani for at aflevere dyr i slagtehuset og så hjem til frokost og et hvil.

Kl. 15 gik vi igen efter kudu. Turen gik ud til en af de andre PH'ers farme, hvor der var set en stor kuduty. Derude sad vi i skjul ved en næsten udtørret flod. Vi så intet på trods af, at vi sad så stille, at småfuglene hoppede på vores fødder.

Da mørket faldt, kom vi hjem, og der var tid til at udveksle jagthistorier med de andre og igen sætte os til et fantastisk bord med mere mad, end man kan drømme om.

2. jagtdag

Efter en god nats søvn stod vi op og var klar til endnu en dag og blev mødt af smilende Herman, som med det første spurgte: »Are you ready? We must kill something today!«.

Af sted gik det, og vi kørte til en farm, hvor vi pürschede efter gnu, zebra og impala. Vi så spor i massevis, og vi så en masse dyr, men ingen, som kunne skydes. Samuel viste os spor efter leopard, der havde slæbt et bytte.

Så vi valgte at køre et nyt sted hen, hvor vi skulle ud i et skjul, hvor der var set en stor kudu-tyr. De havde haft vildtkamera oppe i flere dage, og han kom hver dag. Vi sad på den anden side af en sø/vandhul, og der var lagt lucerne og andet kudu-slik frem. Efter nogen tid kom en enlig impala, han spiste flittigt, og Herman sagde, han ikke skulle skydes.

Efter at have set på ham i over en time spurgte Jesper, om ikke han kunne skydes, og Herman grinte. Den var jo maks. en bronzemedalje. Men Jesper fik grønt lys og skød blankt forbi. Pokkers også.

Vi tjekkede området. Tiden var til at køre hjem til frokost og så komme tilbage til samme sted. Som sagt så gjort.

Vi nåede da heller ikke at sidde i skjulet længe, før samme impala kom og viste os, at han var helt ok. Men da var aftalen, at der kun skulle skydes efter kudu. Der kom ingen kudu, men pludselig væltede det ud af bushen med bavianer i massevis. Mindst 50.

Herman spurgte, om ikke vi ville skyde, men ingen af os havde lyst til at få bavian med hjem – eller Helle havde sagt hjemmefra, at hun nægtede at have sådan et kræ i huset ...

Da solen gik ned, fik Herman riflen og skød til bavianerne. Der var alt for mange, og de åd alt det foder, han lagde frem til vildtet. To perfekte skud, og to grimme abekatte var forendt. De er ikke kønnere tæt på!

Hjem til kokkens opmuntrende menu og en snak med alle de andre jægere. Vi var de eneste, der intet skød den dag.

3. jagtdag

Nu skulle der snart til at ske noget. Herman var ved at være presset. Vejret havde været imod os hele vejen. Det var koldt og blæsende, og alt vildt trykkede sig i den tætte bush. Vi kørte ud til den samme farm, som vi skød Blesbuck ved. Nu var det tid til gnu.

Da vi kørte ud mod savannen, så Herman en stor flok af Red Hartebeest, og en kæmpe tyr stod først. Han spurgte Jesper, om det var noget. Efter lidt tænken og regnen

”

**Der var jubel i vilden sky.
Sikke et pragtfuldt dyr.**

kom Jesper frem til, at hans gnu hermed blev vekslet til red hartebeest.

Jesper skød, og tyren viste tydelige skudtegn, og Herman jubede. Men så tog pokker ved tyren, og han løb. Pokkers, skuddet var lige lavt nok. Af sted gik det, og den pokkers tyr ville ikke

stå ordentligt. Enten var det røven imod os, ellers løb han. Så handlede det om at stoppe ham, inden han rendte ind i den tætte bush, og bilen blev vores bedste ven. Han stoppede, og Jesper skød blankt forbi. Der var efterhånden mange nerver på, men hele tiden smilte Herman og sagde »rolig nu, vi får ham«.

Langt om længe vendte han siden til på lidt over 200 meter og fik endnu et skud, og han gik ned. Vi og Herman jubede, men NEJ, den rejste sig igen.

På vej ind i bushen drejede tyren sig, og Jesper fik sat en perfekt kugle. Endelig lå der en stor, smuk red hartebeest. Fra første skud faldt, til tyren lå der, gik der syv minutter, men det følte som timer. Der var jubel i vilden sky. Sikke et pragtfuldt dyr.

Efter en kort frokost gik turen ud til en ny farm, hvor der ingen jagt var drevet hos denne ejer.

Vi blev inviteret på kaffe på terrassen hos denne africaan farmer, og imens vi sad der, smilte han og spurgte, om ikke Helle ville skyde zebra. De stod nemlig lige uden for haven.

Op på bilen og i det samme råber farmeren, at han da lige kører med. Det gav lige lidt præstationsangst.

Ude af haven og der står tre zebraer. Efter få sekunders venten træder den udvalgte hingst frem, og Helle slipper kuglen fra hendes Brno 243, og så er der bare støv over det hele, og to zebraer løber ud på den anden side af noget tæt bush.

Da vi kommer hen, er han forendt 20 meter fra, hvor han stod. Skuddet var helt præcis, hvor farmeren bad om, 2 ½ cm fra trekanten. Helt perfekt skudt, og farmeren var yderst tilfreds.

Hemmeligheden bag Helles zebra er, at inden hendes far døde, var hans drøm at skyde en zebra i Afrika. Nu har Helle udlevet denne drøm, og det gav lidt tårer hos alle. Men mest af alt stolthed.

Flot, gammel zebrahingst, som var den rette at skyde. Tænderne var godt slidte, og han virkede mager. Der måtte ringes hjem til Helles farmor og farfar fra bushen, og glæden blev spredt fra Sydafrika til Danmark.

Efter de traditionelle billeder sagde farmeren, at der var

et skjul, og der skulle Herman og William vente på kudu. Han ville så køre Jesper og Helle ud i et andet skjul sammen med Samuel, så skulle de vente på impala. Vi ventede alle, men fik ikke mere på skudhold.

Da vi skulle hjem, bød farmeren på aftensmad, men vi takkede nej, da vi var ventet hjemme hos kokken Lashley, men farmeren bad os komme igen næste dag.

Efter endnu et fantastisk måltid og en god nats søvn nåede vi:

4. jagtdag

Vi ankom som aftalt, og med det samme gik vi på pürsch, men fire personer igennem den afrikanske vinter – det larmer og knaser af alle de tørre blade, der er overalt.

Så efter et par timer, hvor vi havde set masser af spor, blev vi enige om at sætte os i skjul. Jesper og Helle ved vandhullet med impala og vortesvin som mål, og William og Herman tog endnu en pürsch, inden de satte sig i skjul efter kudu.

Intet kom, og hen på eftermiddagen lavede Samuel bål på farmerens lodge, og vi var inde at få frokost.

Da vi stod ved bilen, så Herman vortesvinet, som vi havde ventet på – en bestemt orne, som havde kostet farmeren flere får og geder. I det samme ringede farmeren, at den nu var i hans »have«. Så på bilen og ind i denne kolonorme have.

Alt imens familien ser på fra terrassen, skyder Jesper svinet. En helt perfekt kugle, og vi finder ornen forendt kort derfra og sikke en basse.

Inden turen gik hjem til Matswarni, skulle der jages impala. Efter kort tids søgen fandt vi Impala Rams, hanner, William tog riflen op, men intet skete. I sin iver havde han glemt sikringen, men pyt for BOM! Jesper nedlagde den flotte impala.

Efter en venlig gang drillerier og nogle hurtige billeder kørte vi videre, og kort tid efter havde William chancen, og denne gang havde han husket det hele. Da Herman sagde SHOOT, lød skuddet. En perfekt kugle i lungen forendte endnu en impala, og den friske farmer jublede. Fire skud gav fire dyr. Sikke en debut på hans farm.

Igen bød han os ind til aftensmad, men trætheden var slem, og vi havde langt til lodgen. Da vi igen nåede bordet på lodgen, havde vi været af sted i 15 timer den dag. Det var et under, vi ikke faldt i søvn over maden.

”

... og da Herman sagde det magiske ord **shoot**, bragede Williams 308.

5. jagtdag

Vi stod op, og vi var de eneste jægere, der stadig jagede. Herman var tydeligvis lige så træt som os, men stadig i det sædvanlige dejlige humør. »Are you ready? Today we must shoot a *biiii* kudu«, alt imens han løftede William af sted.

Nu havde vi jaget kudu i fire dage uden at møde noget som helst, der var skudbart. Vi kørte ud til en farm, hvor farmeren sagde, at der var mindst otte store kuduty-

re, men vi så ingen, da vi var der sidst.

Vi kom inden for hegnet, og Herman bad os kravle op på bilen. Imens Herman stod på jorden og var ved at finde sine ting i bilen, så Helle en kudu komme ud, og hun prikkede til Herman, som først troede, det var en joke. Men da så det gik op for ham, at det var alvor, fik han travlt.

Kikkerten op. 158 meter, og han spurgte William, om han kunne skyde den. »Ja,« sagde knægten, og da Herman sagde det magiske ord »shoot«, bragede Williams 308, og kuglen ramte. Men tyren løb, og Herman så panisk ud, og det smit-

tede til forældrene. William var sikker på sit skud, men Herman holdt på, at den var skudt for højt i kødet over skulderen.

De ledte efter spor, og langt om længe fandt Samuel blod. Herman så stadig nervøs ud og bad William og trackerne gå med, imens Jesper og Helle ventede ved skudstedet. Tiden var lang for alle parter. Efter noget søgen fandt de tyren, forendt af en perfekt lungekugle. Han havde gået 150 meter i den tætte bush.

Herman svang William rundt af glæde, da de fandt den længe ventede kudu. En 10 år gammel drøm var nu gået i opfyldelse. En drøm, som William havde sammen med sin bedstefar, de skulle udleve drømmen sammen. Men bedstefar døde af kræft i en alt for ung alder, og vi overtog drømmen og udlevede den på Matswani og sikke en drøm!

Efter ekstra mange billeder og opkald til bedstemor, oldefar og oldefar var vi klar til at køre i slagtehuset. Hu-

møret var højt, og alle havde glemt trætheden. Efter slagtehuset spurgte Herman, hvad vi nu skulle skyde, og William udbrød *vortesvin*. Ikke planen, men pyt.

Os af sted mod et skjul, og vi fik os sat. Men kort efter sneg trætheden sig ind på først Jesper, så William og til sidst Herman. Herman holdt dog hårdt på, at han ikke sov, men at han bad ...

Da vi nåede middag, blev vi enige om at køre hjem til lodgen, og på vejen sagde William »ikke mere«. De ord forstod Herman nemlig godt. Vi var alle mætte og trætte og blev enige om at slutte vores jagt her.

Tilbage på lodgen lavede Herman alle papirerne, og vi fik at vide, at alle trofæbærende dyr var guldmedaljer, og sjovt nok var Williams og Jespers impalaer opmålt til nøjagtigt samme antal point.

Vi takkede Herman og Samuel for deres fantastiske arbejde og gav dem hver en pose med lidt danske godter.

Herman roste vores skydning og fortalte, at han var virkelig imponeret over den skydning, han så efter skydebånen. Han er virkelig en fantastisk mand, og vi håber at kunne komme til Matswani og møde ham igen engang.

Om eftermiddagen gik turen til Sunset Rock, et fantastisk sted – dog med en ekstra, uventet souvenir.

I jagten på skorpioner under stenene skvattede Helle, og det viste sig efterfølgende, at hun rev nogle ledbånd over i foden. Men pyt.

Da hjemrejsedagen ramte, anede vi ikke, hvad ugedag der var. Tiden flyder sammen og går så hurtigt. Men vi kom ned og fik set alle trofæerne og stillet op til trofæparade, og alle fik overrakt medaljer for det vildt, der var blevet skudt.

Så gik turen ellers mod lufthavnen, og guiden Collin skulle køre os. Efter 11 km på grusvej nåede vi endelig asfaltvej, men efter kort tid begyndte bilerne at blinke til os.

Det viste sig, at traileren med al vores oppakning var gået op, og vores kufferter var ved at stige af før tid. Så ind med tingene og så til Nylstroom/Modimolle og holde pause, alt imens Collin fik skaffet hængelåse og børstet det værste skidt af taskerne. Inden vi forlod Nylstroom/Modimolle, smuttede vi forbi en biltong-sælger og handlede til turen hjem. Det er bedre end slik, og man bliver slemt afhængig af det.

Turen hjem var lang, men pyt, vi lod tankerne flyve til Afrika og drømte om alle vores oplevelser dernede. Efter 26 timer stod vi i Aalborg lufthavn, trætte og glade og helt klar til at fortælle alle om vores fantastiske rejse.

Vi har oplevet mere, end vi kan sætte ord på, og vi er så glade for vores tur. Vi kan alle tre nu uden tøven sige, vi er jægere. Nu er der bare tilbage at nyde alle vores billeder og minder, mens vi beundrer vores trofæer og genoplever jagterne i tankerne. ★

DANMARK

CIC/SCI opmåler Lars B. Nielsen

Velkommen hver dag • Tilmelding til MacNab • Trehøjevej 31 • 7200 Grindsted • Tlf. 20 32 06 22 • lars@macnab.dk

SCI opmåler Mikkel Munk Carlsen

Opmåler ved henvendelse: Toften 6 • 6470 Sydals • Tlf. 26 35 05 97 • bjerrehuset@stofanet.dk

CIC/SCI opmåler Morten Terp Nielsen

Opmåler ved henvendelse: Knudevejen 34, 6600 Vejen • Tlf. 50 51 49 97 • hubertuskonservering@gmail.com

SVERIGE

CIC/SCI opmåler Henrik Randers

Kontaktinformation: Klintvägen 16 • 269 40 Båstad • Tel. 70 221 23 16

Derudover opmåles ved følgende arrangement:

1. januari - 31. december	Mandag-Söndag	09:00-20:00	Efter aftale	Klintvägen 16	269 40 Båstad	070 221 23 16
31. augusti	Torsdag	10:00-20:00	Jakt & Skytte	Meteorvägen 12	Staffanstorp	46 25 60 01

CIC/SCI opmåler Jan-Eric Jansson

Kontaktinformation: Edenberga 519 • 312 95 Laholm • Tel. 46 70 262 90 39

Derudover opmåles ved følgende arrangement:

21. juni	Onsdag	15:00-19:00	Edenberga 519	Laholm 312 95	70 262 90 39
05. juli	Onsdag	15:00-19:00	Edenberga 519	Laholm 312 95	70 262 90 39
19. juli	Onsdag	15:00-19:00	Edenberga 519	Laholm 312 95	70 262 90 39
02. augusti	Onsdag	15:00-19:00	Edenberga 519	Laholm 312 95	70 262 90 39
16. augusti	Onsdag	15:00-19:00	Edenberga 519	Laholm 312 95	70 262 90 39
30. augusti	Onsdag	15:00-19:00	Edenberga 519	Laholm 312 95	70 262 90 39

SCI opmåler Svante Andersson

Opmåler ved henvendelse: Stenslanda Bäckhaga Gård • 35595 Tavelas • Tel. 70 31 72 040 • info@backhaga.nu

SCI opmåler Stephan Pakh

Få mått hemma hos mig i juli och augusti. Kontaktinformation: Slätten 1 • 64594 Strängnäs • Tel. 46 70 55 95 566 • stephan@jaktiungern.se

NORGE

CIC/SCI opmåler Nils-Ole Stubberud

Opmåler ved henvendelse: Tlf. 99 56 84 04 • nil-stub@online.no

Derudover opmåles ved følgende arrangement:

29. juli	Lørdag	10.00	Vaktbua Åndalsnes havn	Tindekaia sentrum	Åndalsnes 6300	Tlf. 99 56 84 04
----------	--------	-------	------------------------	-------------------	----------------	------------------

CIC/SCI opmåler Per Strandbakken

Opmåler ved henvendelse. Ta kontakt på mobilnr. 97 14 82 81

Alle som vil ha oppmålt trofeer må ta kontakt på mobiltelefon 97 41 82 81 dagen før oppmålingen finner sted.

CIC/SCI opmåler Jens Aksel Kjær i Nordnorge

Opmåler i Nordnorge ved henvendelse. Kontakt: Planetveien 297 · 9024 Tomasjord • Tlf. 92 60 83 83 • breivik.kjaer@online.no

Derudover opmåles ved følgende arrangementer:

16. juni	Fredag	17.00-20.00	Nord Norsk Villmarksmesse	Barduhallen, Idrettsveien 10	9360 Bardu	92 60 83 83
17. juni	Lørdag	10.00-18.00	Nord Norsk Villmarksmesse	Barduhallen, Idrettsveien 10	9360 Bardu	92 60 83 83
18. juni	Søndag	11.00-17.00	Nord Norsk Villmarksmesse	Barduhallen, Idrettsveien 10	9360 Bardu	92 60 83 83

SCI opmåler master measurer Lars Kofoed i Sydnorge

Alle dager – ring og bestill oppmåling. Kontakt: Drammensvei 988 • 1385 Asker • Tlf. 66 98 88 49 • lars@jakt-utstopping.no

CIC/SCI opmåler Jens Arild Kroken i Sydnorge

Opmåler ved henvendelse. Kontakt: Aklandsveien 85, 4985 Vegårshei • Tlf. 90 84 87 21 • j-arikr@online.no

Derudover opmåles ved følgende arrangement:

19. august	Lørdag	10-16	Vegårsheidagene	Vegårshei	4985 Vegårshei	90 84 87 21
------------	--------	-------	-----------------	-----------	----------------	-------------

Har du en virksomhed og ønsker et NSK opmålingsarrangement, så skriv en mail til info@nordisksafariklub.com

CIC/SCI opmåler Knut Øyvind Marås i Vestnorge

Oppmåler ved henvendelse. Kontakt: Kreken • 6876 Skjolden • Tlf. 48 28 25 18 • knut.maraas@online.no

Derudover opmåles ved følgende arrangementer:

11. august	Fredag	10.00-18.00	De Nordiske Jakt og fiskedagene	Norsk Skogmuseum	2407 Elverum	48 28 25 18
12. august	Lørdag	10.00-18.00	De Nordiske Jakt og fiskedagene	Norsk Skogmuseum	2407 Elverum	48 28 25 18
13. august	Søndag	10.00-14.00	De Nordiske Jakt og fiskedagene	Norsk Skogmuseum	2407 Elverum	48 28 25 18

SCI opmåler Espen Lynne

Oppmåler ved henvendelse. Kontakt: Bergstien 4, 1415 Oppegård • Tlf. 90 14 35 26 • info@bioprep.no

SCI opmåler John Kofoed

Kontaktinformation: Tegeltun 4 • 6300 Åndalsnes • Tel. 97 17 94 42 • john@rauma-jakt-fiskesafari.no

Derudover opmåles ved følgende arrangementer:

29. juli	Lørdag	10.00	Vaktbua Åndalsnes havn	Tindekaia sentrum	Åndalsnes 6300	97 17 94 42
----------	--------	-------	------------------------	-------------------	----------------	-------------

SCI opmåler Espen J. Hermann

Oppmåler ved henvendelse · Kontakt: Sommervegen 18, 7604 Levange · Tlf. 47 75 11 81 · espen@trofeservice.no

SCI opmåler Trond S. Nergaard

Oppmåler ved henvendelse · Kontakt: Selmergården, 7316 Lensvik · Tlf. 99 71 47 75 · t-senerg@online.no

SYDAFRIKA

SCI opmalere Bjørn og Flemming G. Jensen

Opmåling efter aftale: Somerset East, 5850, Eastern Cape, South Africa • Tlf. 0027 42 004 0004 • post@dianakonserving.dk

Deer Fallow European

Nedlagt af Mogens Welin på Wedellsborg Gods, Danmark.

Hjorten blev skudt på omkring 80-90 meter. Da den var fri af de andre, afgav jeg skuddet. Den faldt på stedet.

Medaljekrav hos SCI

■ Guld: 180

■ Sølv: 170

■ Bronze: 160

Score
222,72

Rank	Country	Location	Guide/Outfitter/Agent	Taken	Hunters Name	Length of Beam	Weight	Score
1	Denmark	Wedellsborg		2009	Frank Skovsager	80,55	6,10	229,87
2	Denmark	Wedellsborg		2007	Karsten Bill Rasmussen	80,25	5,40	225,87
3	Denmark	Wedellsborg		2010	Thomas Bay Ellehave Jensen	71,55	5,45	223,13
4	Denmark	Wedellsborg		2004	Mogens Welin	76,15	5,10	222,72
5	Denmark	Wedellsborg		1968	Tido Lgr. Wedell	75,10	4,25	218,90
6	Denmark	Wedellsborg		2010	Martin Skovbo	77,15	4,50	217,91
7	Denmark	Wedellsborg		1998	Torben Pedersen	79,30	5,45	217,11
8	Denmark	Wedellsborg		2011	Richard Sand	76,85	5,10	216,88
9	Denmark	Wedellsborg		1969	Tido Lgr. Wedell	75,80	4,32	216,00
10	Sweden	Trolle-Ljungby	Global Hunting Tours	2009	Erik Hahn Pedersen	67,15	3,80	215,41

Vigersted skydning 1. april 2017

Så er vores årlige terrænskydning i Vigersted ved Ringsted gennemført.

Igen var der stor tilfredshed at spore hele vejen rundt, de 8 medhjælpere fra Vigersted Skytteforening havde gjort deres arbejde rigtigt godt endnu en gang, så stor tak til dem.

Også en stor tak til Hubertushuset der igen i år sponse-rede præmierne.

Tidligere har vi været heldige at få tildelt en skydedag i starten af maj måned. Det kan vi nok ikke forvente fremover grundet miljøhensyn (læs støj) i forhold til naboerne. Der gives kun ganske få dage hvor der må skydes på 500 m banen, og i øjeblikket kan det ikke tillades i perioden maj- september.

Så husk – næste år bliver det igen i april måned, vi håber så bare, at vi er ligeså fantastisk heldige med vejret, som vi var på dette års skydning – fine varme-grader med sol og kun en svag vind var hvad vi oplevede.

Resultatmæssigt så vi nogle meget fine skydninger.

I damerækken var der så sandeligt rigtigt tæt løb mellem Ann-Katrine og Susanne, men det var Ann-Katrine Krogs-gaard, der trak det længste strå med flotte 220 point ... me-get tæt forfulgt af Susanne Carlsen med 219 point.

I herrerækken var der ikke så meget tvivl: Steen Schrø-der var dominerende med hele 283 point, hvilket gav ham en sikker 1. plads. På 2. pladsen så vi Peter Frederiksen fra Nakskov med 252 point. 3. pladsen blev besat af Bo Larsen fra Ringsted med 238 point

Tillykke til præmiemodtagerne.

De øvrige resultater vil blive lagt ud på NSK's hjemme-side/facebook

Tak til deltagerene ... vi ses om et års tid til en ny spænden-de skydedag i Vigersted.

Steen Nielsen

**Du kan nå det endnu:
Elgmærkeskydning på Hanebjerg Jagtskydebane, Hillerød, søndag den 18. juni 2017**

Tilmelding på info@nordisksafariklub.com eller tlf. 70 22 70 92

Camp Villmark 2017

Flere måneder med forberedelser i både NSK og SCI Nordic Chapter gjorde at vi kunne tilby mange aktiviteter på Camp Villmark i 2017. Hvor vi hadde en felles stand.

Fra NSK stilte flere trofæ oppmålere. Knut, Per og Jens Arild. Pål og Kim fra styret var på plass og snakket med nye og gamle medlemmer. Det ble verrevet 42 nye medlemmer til NSK og SCI Nordic chapter under messa, så for Laila ble det en travel messe. Ikke bare med innmeldinger av nye medlemmer, men også med å holde styr på stand og mannskaper.

Lørdag den 01.04 ble det avholdt auksjon med auksjonarius Ola Rye. Vagn som er ansvarlig for donasjoner i SCI Nordic Chapteret var på plass og korrineret auksjonen fra vår side. Mange objekter skiftet hånd, og mange gjorde en god handel. Takk til alle som donerte objekter til NSK og SCI Nordic Chapter.

SCI Nordic chapter holdt kurs i trofæ oppmåling. Det ble udan-

net 9 nye master measurers fra Danmark, Sverige, Norge og Russland på camp villmark. 7 nye official measurers jobber i skriven-de stund med sine eksamener som skal innleveres for endelig godkjenning. Kurs holderene kom hele veien fra Tucson, Arizona. Jessica Ross og Michael Roqueni. Uten deres hjelp hadde ikke dette gått, Takk! Under Camp Villmark

ble Nils-Ole godkjent instruktør for master measurer og official measurer kurs i Europa, som den eneste i sitt slag pr. dags dato.

Vidre blei det arrangert en SCI Nordic Chapter middag på fredagen og en NSK middag på lørdag.

Til slutt, vil vi rette en *stor takk til alle som bidro* for at det ble et vellykket arrangement. ★

NSK og SCI Nordic Chapter

Klubaften

Ved NSK's klubaften i Rørvig den 12. april introducerede mentaltræner Klavs Christensen deltagerne for nogle simple men yderst effektive teknikker til kontrol af vejrtrækning i forbindelse med jagt og baneskydning.

Alle var enige om, at det havde været en lærerig aften, som naturligvis blev afsluttet på hyggeligste vis – med masser af jagthistorier ...

Tak til Klavs for et inspirerende indlæg – og god tur tilbage til Bangladesh, hvor det er landsholdsskytter, der nyder godt af hans ekspertise. ★

Kim og Laila

Nordisk Safari Klub

www.nordisksafariklub.com

Sekretariat / sekretariatet

LAILA HOLMGAARD
Nakke Kirkevej 16
DK-4581 Rørvig
Tlf. +45 70 22 70 92
E-mail:
info@nordisksafariklub.com

Kontortid:
Tirsdag og torsdag
fra kl. 9.00 til 17.00
Onsdag fra kl. 9.00 til 12.00

Bestyrelse / styret / styrelsen

Formand / styreleder /
ordfører:
CHRISTIAN JENSEN
Tlf. +45 40 36 97 76
E-mail: cj@scagro.dk

JENS KJÆR KNUDSEN
Tlf. +45 40 58 04 82
E-mail: jens@kjaerknudsens.com

KIM HOLMGAARD
Tlf. +45 59 91 80 45
E-mail: kilamabo@hotmail.com

MOGENS NØRUP-HANSEN
Tlf. +45 24 21 60 56
E-mail: mnh@landbrugsadvokat.dk

PÅL S. JENSEN
Tlf. +47 45 50 14 70
E-mail: psj@psj.no

LARS PRYTZ
Tlf. +45 21 47 13 33
E-mail: lcp@c.dk

Udvalg / udvalg / kommitté kontaktpersoner

Økonomi/budget
CHRISTIAN JENSEN

Skydeudvalg
CHRISTIAN JENSEN

Materieludvalg
KIM HOLMGAARD

Roadshow – mandskab
KIM HOLMGAARD

Messeudvalg
CHRISTIAN JENSEN

Museumsudvalg
JENS FOLDAGER

Medieudvalg
JENS KJÆR KNUDSEN

Trofæopmålinger/slam
JENS KJÆR KNUDSEN

Norge – ansvarlig
PÅL S. JENSEN

SCI + CIC international kontakt
JENS KJÆR KNUDSEN

Juridisk udvalg
MOGENS NØRUP-HANSEN

Forsikringsudvalg
ERIK AHLMANN-LARSEN
Tlf. +45 45 86 06 11
E-mail: tedeum@tedeum.dk

Aktivitetsudvalg
+ sponsoraftaler
LARS PRYTZ

Vigerstedskydning
STEEN NIELSEN
Tlf. +45 20 28 30 06
E-mail: info@snedkersteen.dk

Kontaktpersoner i Norge

Nordnorge:
JENS AKSEL KJÆR
Tlf. +47 77 63 18 59
E-mail: breikjar@online.no

Syd norge:
NILS-OLE STUBBERUD
Tlf. +47 99 56 84 04
E-mail: nil-stub@online.no

Midt norge:
TROND SELMER NERGAARD
Tlf. +47 997 14 775
E-mail: t-senerg@online.no

Vestnorge:
JOHN KOFOED
Tlf. +47 97 17 94 42
E-mail:
john@rauma-jakt-fiskesafari.no

Kontaktpersoner i Sverige

DAN FRIDH
Tlf. +46 709 54 79 17
+46 411 71 230
E-mail: dan.fridh@telia.com

HENRIK RANDERS
Tlf. +46 702 21 23 16
E-mail: bbhranders7@gmail.com

Kontaktperson i Finland

AATOS NIEMI
Kärpantie 13 · 27800 Säkytä
Tlf. +358 286 70 608

Nordisk Safari Klub er tilknyttet
Safari Club International
og Grand Slam Club Ovis

GRAND SLAM CLUB OVIS

PAKKE 1

10 dages safari med 8 jagtdage.
Jagt 1x1
1 Bøffel

PRIS KR. 65.000

PAKKE 2

8 dages safari med 6 jagtdage
Jagt 1x1
1 Sable

PRIS KR. 35.000

PAKKE 3

Fiskeri / Touring / Jagt
12 dages safari

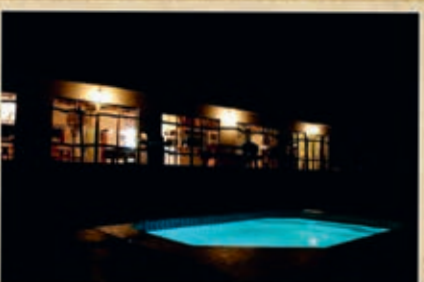
PRIS PÅ FORESPØRSEL

PAKKE 4

7 dages safari med 5
Jagt 1x1. ophold for 1 ikke-jagende ledsager
5 trofæer inkluderet, 1 Blesbuck,
1 Impala, 1 Springbuck,
1 Warthog, 1 Grey Duiker.

PRIS KR. 15.000

PAKKE 5

8 dages safari med 6 jagtdage ophold for
1 ikke jagende ledsager. Jagt 1x1. 8 dyr inkluderet.
1 Blesbuck, 1 Black Wildebeest, 1 BlueHartebeest,
1 Grey Duiker, 1 Impala, 1 Red Hartebeest,
1 Springbuck, 1 Warthog

PRIS KR. 24.600

PAKKE 6

Grand slam på Syd Afrikas spiralhorn.
8 dages safari med 6 jagtdage 1x1.
Fri ledsager inkluderet.
4 trofæer inkluderet, 1 x Eland, 1 Kudu,
1 Nyala, 1 Bushbuck

PRIS KR. 45.000

NYHED

MUFLON LIGHT FRA DEERHUNTER

Lydløst, let og åndbart jagtsæt
med Deer-TEX membran

Deerhunter®

Se mere på www.deerhunter.eu
Ring 7422 3520 for at få oplyst din nærmeste forhandler

Jakke: 2.099,- / Bukser: 1.299,-

Vi tager forbehold for tastefejl, prisændringer og udsolgte varer.